

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 18/2007 - 50 pàgines

Sessió ordinària del dia 22 de novembre del 2007

El dia 22 de novembre del 2007, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 54/2007, que és el següent:

1. Elecció d'un membre de la Comissió Permanent del Consell General.
2. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre el reconeixement de les qualificacions relatives a l'ensenyament superior a la regió europea, fet a Lisboa l'11 d'abril de 1997.
3. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la disposició transitòria segona de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals.
4. Informe anyal del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2006.
5. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei relativa a la societat concessionària Centre de Tractament de Residus, SA.
6. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme, fet a Varsòvia el 16 de maig del 2005.
7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei per regularitzar provisionalment les quotes de participació transferides als comuns els anys 2006 i 2007 segons els imports liquidats en els pressupostos de l'Administració general dels exercicis 2005 i 2006, i de suplement de crèdit, per fer front als imports derivats de les regularitzacions provisionals dels exercicis esmentats.
8. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la regularització de les transferències als comuns de l'exercici 2005, un cop el Consell General ha aprovat la liquidació del pressupost de l'Administració general de l'exercici 2004.
9. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de l'adquisició de material de telecomunicacions per al Departament de Policia.
10. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses en concepte d'ajudes per a la conservació integrada, la restauració, el manteniment i la millora del patrimoni cultural, per donar compliment a l'article 35, Ajuts públics, punt 1, de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra.
11. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord instant el Govern a negociar amb la concessionària del Túnel d'Envalira unes condicions tarifàries especials pels habitants del Pas de la Casa i per a les persones que hi tenen el seu lloc de treball.
12. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració, del 14 de maig del 2002.
13. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Joan Gabriel i Estany i Bernadeta Gaspà Bringeret, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
 M. I. Sr. Robert Call Masià
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuró
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany
 M. I. Sra. Eva García Pastor
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringeret
 M. I. Sra. Mariona González Reolit
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción
 M. I. Sr. David Pérez Peiró
 M. I. Sr. Emili Prats Grau
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell

El M. I. Sr. Síndic ha excusat l'absència del M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora.

També hi és present el M. I. Sr. Albert Pintat Santolària, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Ferran Mirapeix Lucas, Ministre de Presidència i Finances; Xavier Jordana Rossell, Ministre d'Urbanisme i Ordenament Territorial; Juli Minoves Triquell, Ministre Portaveu, de Cultura i Ensenyament Superior, i Antoni Riberaigua Sasplugas, Ministre de Justícia i Interior.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.00h)

El Sr. síndic general:

Començaríem amb el punt número 1.

1. Elecció d'un membre de la Comissió Permanent del Consell General.

Havent-se produït la vacant d'un membre de la Comissió Permanent elegit per la circumscripció parroquial es procedirà a la seva elecció.

Sr. secretari de torn si sou tan amable de llegir la candidatura.

El Sr. Esteve López:

Sí. El candidat presentat entre els consellers generals elegits en col·legis parroquials és el M. I. Sr. Carles Blasi Vidal.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, havent-se presentat una única candidatura consensuada pels grups, doncs, demanaria si aquesta estaria elegida per assentiment? Sí?

Doncs, quedaria elegit el nou membre de la Permanent.

Passaríem, doncs, al punt número 2.

2. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni sobre el reconeixement de les qualificacions relatives a l'ensenyament superior a la regió europea, fet a Lisboa l'11 d'abril de 1997.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 23/2007, del 16 de maig, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. Juli Minoves teniu la paraula.

El Sr. Juli Minoves:

Gràcies Sr. síndic.

Andorra es va adherir a l'anomenat Procés de Bolonya el 19 de setembre del 2003, durant la Conferència de ministres europeus d'ensenyament

superior que va tenir lloc a Berlín els dies 18 i 19 de setembre d'aquell any.

El Procés de Bolonya és un procés de convergència dels diversos sistemes d'ensenyament superiors europeus per tal d'establir de manera plena l'any 2010 l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior i l'Espai Europeu de Recerca.

Els objectius fonamentals de l'Espai Europeu d'Ensenyament Superior són la garantia de la qualitat, la promoció de la mobilitat, l'adopció d'un sistema de titulacions fàcilment comprensible i comparable, i la promoció de la dimensió europea de l'ensenyament superior.

En aquest sentit, el Conveni sobre el reconeixement de les qualificacions relatives a l'ensenyament superior de la regió europea, que està elaborat sota els auspicis del Consell d'Europa i de la UNESCO, estableix les condicions i els procediments per reconèixer, en els estats part del Conveni, les qualificacions que donen accés a l'ensenyament superior, els períodes d'estudi i les qualificacions de l'ensenyament. Així doncs, el Conveni facilita el reconeixement de les titulacions expedides per les autoritats competents de tots els estats part. També, el Conveni preveu que cada estat part es doti de mecanismes d'informació al públic relatius als sistemes d'ensenyament superior dels altres estats part al Conveni. Totes aquestes disposicions permeten la promoció de la mobilitat dels estudiants i dels titulats d'ensenyament superior, objectiu fonamental perseguit pel Procés de Bolonya.

L'adopció del Conveni significa dur a terme una sèrie d'accions internes que es contemplen en els projectes de llei d'ordenació de l'ensenyament superior i de la recerca, i de modificació puntual del decret del Consell General de l'11 de juliol del 1977 pel qual es regula l'exercici de professions lliberals al Principat d'Andorra, admesos a tràmit en paral·lel amb la proposta d'adhesió al Conveni que tractem avui.

De conformitat amb l'article 2.2 d'aquest Conveni, Andorra ha introduït una declaració establint que l'autoritat competent al Principat d'Andorra per prendre les decisions relatives al reconeixement és el ministeri encarregat de l'Ensenyament Superior.

L'adhesió a aquest Conveni ens portarà a: establir formalment la diferència entre el reconeixement professional i el reconeixement acadèmic de les titulacions estrangeres; obrir la possibilitat de reconèixer títols estrangers procedents d'estats que no formen part del Conveni de Lisboa; crear un centre d'informació d'acord amb l'article 9.2 del Conveni; reconèixer els períodes d'estudi; avaluar o reconèixer les qualificacions que donen accés als

estudis superiors, així com les titulacions de l'ensenyament superior que donen accés a formacions d'aquest ensenyament; i establir les normes i els procediments per avaluar i reconèixer titulacions estrangeres amb un reglament que haurà de seguir les recomanacions sobre procediments i criteris d'avaluació de les qualificacions i dels períodes d'estudis superiors emesos a Riga el 6 de juny del 2001.

En un moment en què Andorra ha de fer front als reptes de la nova economia en un món cada cop més globalitzat, és important integrar al nostre país en les estructures d'ensenyament superior del nostre continent i donar en aquesta àrea les millors oportunitats als nostres joves.

Per totes aquestes raons el Govern sotmet a l'aprovació del M. I. Consell General el Conveni sobre el reconeixement de les qualificacions relatives a l'ensenyament superior a la regió europea, fet a Lisboa l'11 d'abril de 1997.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Passaríem, doncs a la intervenció dels grups parlamentaris.

Hi hauria alguna intervenció?

Sr. Josep Dallerès pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

És en una carta de data 30 d'octubre de 1992, enviada pel secretari general del Consell d'Europa al director general de la UNESCO que es plasma la idea d'elaborar un conveni conjunt sobre ensenyament superior entre ambdós organismes internacionals. La idea és acceptada en la carta resposta del 28 de desembre del mateix any.

L'origen de la proposta radicava en els canvis intervinguts en el món de l'ensenyament superior, a Europa, des dels anys 60 i, per sobre de tot, pel creixement del número de països participants en les activitats del Consell d'Europa.

Donar suport a tal iniciativa, per part de la UNESCO, arrelava en la convicció que, un conveni comú, defensat per dos grans organismes internacionals podia afavorir el conjunt dels estats participants i evitar, d'aquesta manera, el dibuix d'una Europa a diferents velocitats, permetent, a més, a l'inscriure's en el marc del conjunt de les

activitats de la UNESCO, estrènyer els lligams entre la regió europea i la resta de regions del món.

L'objectiu, a curt, mitjà i llarg termini, del text que avui se'ns sotmet a ratificació és de reemplaçar els convenis actuals sobre ensenyament superior, la major part dels quals daten dels anys 50 i 60, i fins i tot el de la UNESCO de l'any 79 sobre reconeixement d'estudis i de diplomes d'aquest tipus d'ensenyament.

No reprendré, aquí ara, tots i cadascun dels punts dels quals tracta el Conveni signat a Lisboa el dia 11 d'abril de 1997. Per altra banda, l'exposició que ha fet el Sr. ministre deixa ben clar quin és l'abast.

Sí però, a tota persona interessada pel tema, li recomano, tant com la lectura del propi Conveni i, en tot cas, abans, la lectura del "*Raport explicatiu relatiu al Conveni sobre el reconeixement de les qualificacions relatives a l'ensenyament superior a la regió europea*", document que va acompanyar-lo en el moment de la preparació i signatura que dona una visió de conjunt indispensable per entendre no només el perquè de l'elaboració, sinó també quins camins obre i de quina manera els obre.

El vot del nostre grup és, evidentment, favorable a la ratificació.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Pel Grup Parlamentari Liberal hi ha alguna intervenció?

Hi hauria debat d'intervenció?

Doncs entenem, segons les intervencions que s'han fet, l'aprovació per assentiment? Doncs, quedaria aprovada.

3. Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei de modificació de la disposició transitòria segona de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals.

La Proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 41/2007, del 20 de setembre.

El criteri del Govern ha estat publicat en el Butlletí 46/2007, del 12 d'octubre.

Llegeix el criteri del Govern, el Sr. cap de Govern. Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern manifesta el criteri següent:

La Llei de les finances comunals, del 27 de juny del 2003, estableix una sèrie de límits a la possibilitat d'endeutament dels comuns, basats en criteris de racionalitat financera i de prudència. Tenint en compte que amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei no hi havia cap limitació a la capacitat d'endeutament dels comuns, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei els comuns presentaven situacions molt dispars pel que fa l'endeutament. Per altra banda, la Llei referida estableix l'obligació, per als comuns que no s'ajustaven als límits legals establerts, d'anar-s'hi alineant de forma progressiva.

Així mateix, la Llei de les finances comunals estableix igualment que els comuns, que en el moment de l'entrada en vigor compleixin els límits d'endeutament que s'hi havien establert, no podran sobrepassar-los en cap moment.

Les previsions legals esmentades produeixen, de fet, un perjudici comparatiu als comuns, que en el moment de l'entrada en vigor tenien una situació econòmica adaptada als límits legals o propera, i que es troben en una situació menys favorable que els comuns que, en aquell mateix moment, tenien un endeutament molt més elevat.

La Proposició de llei de modificació de la disposició transitòria segona de la Llei 10/2003, del 27 de juny, de les finances comunals, presentada pel Grup Parlamentari Liberal, busca eliminar aquesta situació de greuge comparatiu entre els comuns que tenien una situació d'endeutament propera als límits establerts per la Llei de les finances comunals i els que tenien una situació d'endeutament molt més elevada. Efectivament, d'acord amb la modificació proposada hi haurà la possibilitat per tots els comuns per tal que puguin incrementar el seu endeutament durant els propers quatre anys, període 2008-2011, sense fixar un límit a aquest endeutament, i paral·lelament tots els comuns tindran l'obligació de reduir durant els quatre anys següents, període 2012-2015, un 25% l'excés d'endeutament que presentin en aquell moment.

D'aquesta manera s'aconsegueix, de fet, un tractament igualitari de tots els comuns, ja que l'endeutament comunal deixarà d'estar condicionat a la situació concreta -i no comparable- de cada comú en el moment de l'entrada en vigor de la Llei de les finances comunals.

El Govern considera, doncs, que aquesta modificació aporta una solució efectiva a una situació de greuge comparatiu no perseguida per la Llei de les finances comunals i reitera la valoració positiva que li mereix la Proposició que avui s'examina.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern per la seva intervenció.

Intervindria, doncs, pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jordi Jordana. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

En data 18 de setembre del 2007 el Grup Parlamentari Liberal va presentar la Proposició de llei que examinem per modificar la disposició transitòria segona de la Llei de 27 de juny del 2003 de les finances comunals.

Per entendre la motivació que ha portat el nostre grup parlamentari a presentar aquesta Proposició crec necessari exposar breument els antecedents que han provocat aquesta iniciativa.

És conegut que en data 12 d'abril del 2007 els comuns d'Ordino, Canillo i la Massana van presentar una iniciativa legislativa que, sota el títol de Proposició de llei per a la viabilitat del Camp de Neu d'Ordino Arcalís, plantejava, per derogació de l'article 47 de la Llei de les finances comunals, autoritzar el Comú d'Ordino a contractar el(s) préstec(s) o línia(es) de crèdit amb bancs o caixes d'estalvi radicades al Principat d'Andorra o bé a l'estranger per la quantitat total màxima de 31.883.764 euros, per ésser destinada a realitzar les inversions necessàries al Camp de Neu d'Ordino Arcalís d'acord amb el programa d'inversions del Camp de Neu adjuntat a la Proposició de llei.

És també conegut que el Grup Parlamentari Liberal no compartia totalment els criteris expressats en aquesta Proposició de llei ni la fórmula que propugnava per donar la viabilitat financera necessària al Camp de Neu d'Ordino Arcalís. En efecte, enteníem, d'una part, que la Proposició presentada pels comuns comportava una derogació singular d'una llei per un cas concret, el que suposava un precedent que podia ser aplicable a altres supòsits amb el risc de deixar buides de contingut les limitacions d'endeutament dels comuns que es van voler implantar amb l'aprovació per part d'aquesta Cambra de la Llei de les finances comunals l'any 2003.

D'altra part, dita Proposició de llei vinculava directament els préstecs o crèdits que s'autoritzava al comú a contractar fins a la quantitat d'un poc més de 30 milions d'euros per al desenvolupament d'un pla de gestió concret per al Camp de Neu d'Ordino Arcalís.

En aquest aspecte, sense dubtar de les virtuts del Pla de gestió annexat a la Proposició de llei presentada

pels comuns, el Grup Parlamentari Liberal considera que el lloc idoni per a debatre aquesta qüestió, i, en definitiva, si l'opció correcta és o no aquest Pla, no és aquesta Cambra. D'acord amb la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns, el lloc idoni per acordar aquestes propostes concretes per al desenvolupament dels camps de neu parroquials és la sala del comú de la parròquia, en aquest cas Ordino, com així ho deixa clarament establert l'article 4.7 de la Llei qualificada de delimitació de competències dels comuns del 4 de novembre del 1993 en referir-se a l'administració, la gestió i el govern dels camps de neu com una competència dels comuns.

Ara bé, el fet de no compartir la fórmula proposada pels comuns en cap forma, significa que no compartim la voluntat expressada per aquestes corporacions locals de trobar una solució legislativa que permeti al Comú d'Ordino augmentar l'endeutament per aplicar les fórmules d'inversió escaients al Camp de Neu d'Ordino-Arcalís i superar la seva situació econòmica actual. Creiem sincerament que el Consell General no pot ser insensible a les peticions dels comuns que d'acord amb la Constitució expressen els interessos de les parròquies i, en definitiva, de tots els seus ciutadans.

És per aquests motius que, després d'examinar i valorar aquesta qüestió, el Grup Parlamentari Liberal va presentar la Proposició legislativa que avui examinem que va permetre la retirada de la llei presentada pels comuns perquè, al nostre entendre i a l'entendre també dels comuns d'Ordino, Canillo i la Massana, dóna solució al problema plantejat sense els inconvenients anteriorment exposats.

Aquesta Proposició de llei proposa modificar la disposició transitòria segona de la Llei de 27 de juny del 2003 de les finances comunals de forma que els límits d'endeutament dels comuns previstos a l'article 47 de la Llei no queden derogats sinó que els comuns els hauran de començar a aplicar en l'exercici econòmic del 2016. Ara bé, a partir del 31 de desembre del 2011, els comuns hauran d'anar adaptant progressivament el seu nivell d'endeutament a les exigències de l'apartat 1 de l'article 47 reduint cada any un 25 % l'excés d'endeutament que tinguin de forma que en l'exercici econòmic del 2016 l'endeutament no superi el 200% dels ingressos totals liquidats que estableix l'article 47.1 de la Llei de les finances comunals. Altrament, dit article 47 preveu també reduccions dels ingressos de l'Estat pels comuns que no compleixin aquests límits.

Creiem positiva aquesta fórmula per quant: d'una part, no és una derogació singular de la llei ni suposa cap solució a mida per un cas concret. Parteix de considerar que la Llei de les finances comunals de 27

de juny del 2003 va comportar una certa penalització per a aquells comuns que en el moment de la seva entrada en vigor no superaven els límits d'endeutament de forma que el període transitori previst per posar-se al dia, que contenen gairebé totes les lleis, aquests comuns ni tant sols el poden utilitzar. D'altra part, la proposta que plantegem no suposa en cap cas desvirtuar els principis de la Llei de les finances comunals respecte als límits d'endeutament dels comuns. No suposa cap barra lliure -parlant amb paraules col·loquials-, únicament flexibilitza el període transitori per donar a tots els comuns un marge més ampli per complir els requisits i els límits d'endeutament que estableix la Llei de les finances comunals en el seu articulat.

Finalment, és una fórmula que podran utilitzar tots els comuns o no, pertocant doncs a ells decidir-ho, d'acord amb les seves necessitats fent ús de l'autogovern que els atribueix la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic.

Se'ns pot dir, encara que no sigui el nostre parer, que el redactat proposat no és suficientment precís o que falta alguna garantia complementària. En aquest sentit ens posem a disposició de la resta de grups i oferim la nostra plena disposició per examinar i incorporar les suggerències i les aportacions que es puguin plantejar durant la tramitació d'aquesta Proposició si, com és el nostre desig, avui prenem en consideració i, ja des d'ara, ens mostrem oberts a millorar el text en allò que sigui útil sense minvar la solució que es pretén trobar al supòsit plantejat. Estem, doncs, segurs que en comissió trobarem les fórmules escaients per assolir la millor solució que, en definitiva, no serà en benefici de cap dels partits polítics representats en aquesta Cambra sinó del conjunt de les parròquies del nostre país i, amb caràcter més immediat, per la d'Ordino i els seus ciutadans.

Així doncs, creient compartir una opinió conjunta amb la resta de grups per trobar una solució al tema plantejat, demano a la resta de grups parlamentaris d'aquesta Cambra el seu vot favorable a la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva presentació d'aquesta Proposició de llei.

Entraríem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Enric Tarrado, pel CDA + Segle XXI, teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

La Llei 10/2003, de les finances comunals, estableix en el seu article 47 determinats límits a la possibilitat d'endeutament dels comuns, basats en els principis de prudència i de racionalitat financera -això és important quan es tracta d'aquest debat, sobretot que ho tinguin present els consellers del Partit Liberal.

Paral·lelament, la referida Llei estableix, en la seva disposició transitòria segona, un termini de deu anys, a comptar de la data de l'entrada en vigor de la Llei, per tal que els comuns que sobrepassin els límits establerts a l'article 47 s'hi puguin anar adaptant de forma progressiva. Aquestes eren les regles del joc que, en matèria d'endeutament comunal, es van fixar el juny del 2003.

Han transcorregut poc més de quatre anys i sembla que el Grup Parlamentari Liberal considera avui que el règim establert per la Llei del juny del 2003, i que acabem de definir de forma breu, comporta un perjudici comparatiu per a determinats comuns. Sense entrar ara a considerar la validesa d'aquesta afirmació, sí que volem considerar que no pensem que la mateixa hagi estat formulada després d'una valoració crítica del funcionament de la Llei de les finances comunals. Tampoc ens sembla que s'hagi decidit presentar a tràmit parlamentari la Proposició de llei que ara examinem després d'haver procedit a una anàlisi exhaustiva dels avantatges i dels inconvenients que presenta l'aplicació concreta de la Llei de les finances comunals.

L'al·legat perjudici comparatiu vers determinats comuns que s'invoca per a justificar aquesta Proposició de llei sembla més aviat una excusa per a poder donar una solució concreta a una problemàtica que pateix el comú d'una parròquia determinada.

Amb la Proposició de llei es presenta com una solució a un problema general el que no sembla més que un pegat per a cobrir les mancances de gestió d'un comú concret.

Els consellers de CDA + Segle XXI no estem disposats a participar en aquesta operació.

Estem a les portes d'unes eleccions comunals. Deixem, doncs, que parlin els ciutadans. És notori que darrera de la presentació d'aquesta Proposició de llei hi ha l'ànim de solucionar els problemes concrets que pateix l'estació d'Ordino-Arcalís. En realitat el que es fa és traspasar els referits problemes al Consell General, que no en té cap culpa. Es pot dir ben bé que la festa s'està fent pel cònsol d'Ordino i pel seu equip.

Des de CDA + Segle XXI pensem que els elegits han de ser responsables dels seus actes. Deixem que siguin els nous responsables del comú els encarregats de trobar les solucions per a tirar endavant la viabilitat del camp de neu. No es tracta, de cap manera, de no voler contribuir a solucionar els problemes d'una parròquia, al contrari, el que es vol és tractar de trobar una solució que no passi, d'entrada, per gastar-hi un munt de milions d'euros sense assegurar un nou sistema de gestió que faci viable l'estació. No es tracta d'hipotecar, amb un cop de geni, el futur de les noves generacions. No es tracta tampoc d'obrir la porta a sistemàtics canvis en les lleis votades per aquesta Cambra per capricis derivats de gestions comunals poc afortunades.

En el cas de votar aquesta Llei estariem tots plegats creant un precedent força dolent.

Amb el temps, s'han anat introduint algunes modificacions a la Llei de les finances comunals per tal de millorar el finançament dels comuns. Cal tractar d'aprofitar-les, de treure'n el màxim rendiment: els comuns hi poden trobar fórmules per als seus problemes de finançament. En canvi, no és de rebut modificar sobtadament les regles del joc per a donar resposta a una situació concreta i determinada, derivada d'una gestió més que discutible.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata el Sr. Vicenç Alay té la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de Llei de la qual debatem avui la presa en consideració, va ser publicada en el *Butlletí del Consell General* número 41 de data 20 de setembre del 2007, en el qual hi havia també un edicte de la Sindicatura declarant closa la tramitació de la Llei per a la viabilitat del Camp de Neu d'Ordino-Arcalís.

Tant la presentació d'aquesta última Proposició com la retirada de la mateixa venien signades, tal com ha dit el Sr. Jordana, pels cònsols lliberals d'Ordino, de Canillo i de la Massana.

No és casual aquesta coincidència, doncs, a ningú se li escapa -ja s'ha repetit abans- que ambdues proposicions tenen el mateix origen i la mateixa finalitat: avalar i permetre un pla director per a Arcalís, un pla que respon a una visió tècnica i a una

visió política que el nostre grup parlamentari no vol ni pot compartir.

La retirada de l'anterior proposició ens va impedir debatre amb més profunditat els aspectes lligats més directament a aquest pla director... -el Sr. Jordana s'hi ha referit en alguns punts però nosaltres evitarem de parlar-ne perquè entenem que no toca aquí i no és aquest el debat... la retirada de l'anterior proposició ens va impedir de debatre-ho i de debatre el pla director i el model de parròquia i de camp de neu al qual anava lligat.

Torno a repetir, com es va dir en el seu moment, que nosaltres hi haguéssim votat en contra, i tothom coneix sobradament els motius i la nostra alternativa al respecte.

No em vull estendre més en aquest punt -torno a dir que avui no toca-, però, no puc evitar de referir-m'hi per situar degudament la Proposició de Llei que avui debatem. I això, per la raó òbvia que aquesta Proposició és filla d'aquella, una filla ben poc afortunada, val a dir. I és que si la Proposició del 8 de maig, la Proposició d'Arcalís era dolenta, al punt que la pròpia majoria lliberal va haver de convèncer als impulsors de retirar-la. La Proposició que avui debatem és encara pitjor. Si el que volia la majoria era curar el malalt, el que han aconseguit amb la seva proposició és un remei que és molt, molt pitjor que la malaltia.

I no es tracta d'una afirmació inflamada, d'una afirmació adreçada a la campanya electoral que estem vivint. El que avui se'ns proposa té molt més abast que una mala solució per a Arcalís. El que avui se'ns proposa apunta directament contra la coherència dels plantejaments i de les accions polítiques que el país està en el dret i jo diria que en l'obligació d'exigir als seus representants en aquesta Cambra. El que avui es proposa des de la majoria liberal és la modificació de l'actual disposició que arbitra, tal com s'ha comentat abans, la regularització d'endeutament de cada comú de forma que en un termini de deu anys totes les administracions locals hagin assolit acomodar la seva situació financera als límits d'endeutament fixats en aquest article 47, que s'ha citat. Article d'una llei que, recordem-ho, no és d'abans d'ahir, ja s'ha dit... no és d'abans de la Constitució sinó que només té quatre anys -va ser aprovada a l'agost del 2003, data en què va entrar en vigor.

El que avui se'ns proposa en una síntesi breu, és la presa en consideració d'un artefacte... i els hi explico: artefacte entès com a terme, en absolut pejoratiu, un terme que s'utilitza en biologia, és a dir, un element estrany i incoherent fruit de la mala manipulació, insertat al bell mig d'un escenari... -en

el cas de la biologia seria una preparació histològica, per exemple; aquí és la Llei de les finances comunals-, insertat al bell mig d'un escenari al que posa en entredit i al que contradiu.

I per què diem això? Repassant el text de la Proposició i comparant-lo amb la disposició original que es pretén modificar, el resultat és que: en primer lloc, la regularització de sobreendeutament que estava prevista per a l'any 2013 ara es demora fins a l'1 de gener del 2016 -s'ha dit en les dues intervencions anteriors-; i segon, si en la llei original la regularització acollia únicament els comuns sobreendeutats -una forma de donar solució excepcional a una situació, en aquell moment, excepcional-, amb l'actual artefacte s'obre la possibilitat que els comuns que es trobaven dins de la Llei ara puguin deixar de complir-la provisionalment... barra lliure fins al 2011! -ho tinc apuntat aquí, ho tinc escrit, però veig que en el fons del pensament de tots els que hem llegit aquest Projecte de Llei hi ha aquesta mateixa consideració... barra lliure fins al 2011!, i dic "lliure" -i a més ho ha repetit el Sr. cap de Govern- perquè no existeix ni tan sols una mínima limitació a aquest sobreendeutament que ara es permet a aquests comuns.

Doncs, a partir d'aquí queda incorporat un cop s'hagin alineat en aquest sobreendeutament, el grup que s'ha de recuperar.

Bé, en definitiva una mesura que representa definitivament la marxa enrera, una mesura que nosaltres no podem acceptar de cap manera i que és absolutament incoherent amb el plantejament de la Llei que es va votar a l'any 2003.

Mirin, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no pot estar-hi d'acord. El nostre vot, no crec que a aquestes alçades descobrim res, serà un NO rotund, i si calen raons sols cal recórrer al primer paràgraf de la seva pròpia exposició de motius i de la memòria que acompanya la Llei, un paràgraf que ja ha llegit en la primera intervenció el Sr. cap de Govern i que jo repeteixo; aquest paràgraf diu: "*L'article 47 de la Llei 10/2003 del 27 de juny de les finances comunals estableix determinats límits a les possibilitats d'endeutament dels comuns inspirats en criteris de racionalitat financera i de prudència que resulten perfectament homologables en dret comparat... -el Sr. Tarrado també s'hi ha referit perquè entenem que és un punt capital... Efectivament els límits proposats responen a criteris de responsabilitat financera i de prudència. No són, no volen ser, iniciatives arbitràries ni responen a interessos de partit.*" -cosa que no es pot dir, de cap manera, de la seva proposició de llei, ni que la iniciïn amb el paràgraf que acabo de llegir.

La disposició transitòria segona de la Llei va ser una forma consensuada, vull recordar-ho, de resoldre les divergències financeres d'alguns comuns redactada des del possibilisme i des de la lògica i la prudència que dèiem. De cap manera se li va ocórrer al legislador, amb el millor criteri, de crear una mena de moratòria a fi que els comuns més rigorosos es poguessin permetre unes "alegries" -entre cometes-, extres per entrar en el club dels sobreendeutats i així evitar això que vostès anomenen "perjudici comparatiu".

No senyors, el legislador... -aquesta Cambra, no ho oblidem-, el legislador no ho va preveure perquè no era seriós ni ètic, ni llavors ni ho és ara.

La seva iniciativa em recorda el vell acudit -déu ser dels temps dels revesavis, i ja em perdonaran vostès: els senyors que fan acudits i els arqueòlegs-: l'acudit del capellà que ha d'imposar una penitència i que, per no fer diferències, -exactament igual que vostès-, davant d'una nòmina pecadora que li resulta difícil d'avaluar resol amb allò de: "Home! qui ha robat set melons, doncs bé, ves a robar-ne tres més i llavors resa cent pare nostres, cinc ave maries, etc, etc...", que és el que hi ha establert per la conferència per aquest cupo. Permeti'm la broma però en qüestions de perjudici comparatiu tant poc seriosa és una solució com l'altra. I, en aquest tema -que això sí que és seriós- no s'hi valen solucions com la seva, solucions poc reflexionades, poc coherents i solucions que creen, -també s'ha dit-, un perillós precedent de cara al futur.

Si volem resoldre el problema d'Arcalís hi ha altres solucions. Nosaltres ho volem resoldre i hem proposat altres solucions, però com he dit abans aquest és un debat que no toca, almenys avui i aquí.

Avui, el que toca en consciència és votar -per part nostra almenys-, desfavorablement la presa en consideració de la Proposició de Llei que avui debatem.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Entraríem, doncs, a les intervencions per part dels grups parlamentaris.

Sí, Sr. Jordi Jordana teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, després dels cursos de biologia i de pares nostres, ho haurem de deixar aparcat perquè crec que això és tractar aquestes coses amb una mica massa de frivolitat.

Jo, la veritat és que no volia entrar a analitzar qüestions de gestió del camp de neu perquè crec que no toca en aquesta Sala entrar a analitzar si s'ha fet una bona gestió o no s'ha fet una bona gestió, o si fem la festa pel Sr. cònsol d'Ordino o no la fem. Jo crec que no toca.

Ara sí, que crec que aquí no toca, no vol dir que no haguem de parlar. Doncs, sí parlem, però llavors s'ha de parlar amb seriositat i amb rigor, perquè sinó parlar-ne de manera interessada i només traient aigua pel propi molí en un moment en què s'està a les portes d'unes eleccions comunals, doncs, crec que no és gaire seriós.

La situació de l'estació d'Ordino-Arcalís tots sabem que no obeeix a una mala gestió, i menys encara, dels darrers mandats comunals. Tots sabem -i això consta en els informes que tenim tant de la Proposició de Llei aquesta com sobretot en la documentació de l'anterior proposició de Llei-, que els problemes que té actualment l'estació d'Ordino-Arcalís són estructurals, no conjunturals ni de gestió... són estructurals, i això, per més que provoqui rialles de l'altre costat de la Sala, doncs, està reflectit en un document que de moment ningú ha posat en entredit i que diu que els problemes són, per exemple: manca d'un centre d'estació -amb l'agrupació de tots els serveis bàsics-; manca d'un sector adequat per a l'inici de l'esquí -proper a la zona de serveis-; manca d'un espai prou ampli a la zona intermèdia i baixa de l'estació per als esquiadors debutants que permeti avançar l'aprenentatge; espai massa reduït per dinar els grups als restaurants dels Planells; accés perillós pels esquiadors de baix nivell per anar des de la zona de debutants dels Planells fins al restaurant l'Hortell.

Aquests problemes només han tingut una conseqüència, i és -que també consta en els informes financers que estan recollits a l'expedient que tots tenim a disposició-, que: això ha provocat constants pèrdues anuals de l'explotació -i que només ha estat positiu des del 89 en tres exercicis-, i la inexistència de fons propis que impedeixen invertir el necessari fins arribar al moment actual que els fons propis són negatius.

Aquesta és la situació del Camp de Neu d'Ordino-Arcalís que, torno a repetir, no és per mala gestió i, menys, pels mandats comunals anteriors.

La solució a aquest problema -i crec que és una qüestió bastant bàsica- només se soluciona invertint. Per invertir, tractant-se d'un camp de neu públic

-del Comú d'Ordino-, hi ha dos vies: la privada i la pública. La privada, tots sabem que una solució que va portar el Comú d'Ordino actual -actual majoria- va quedar avortada legítimament per un recurs que es va interposar a la Batllia i no es va poder avançar. Posteriorment es va fer un altre edicte per buscar inversors privats que va quedar desert, amb el qual aquesta possibilitat, doncs, no té continuació; i l'endeutament públic -perquè el comú pugui invertir-ve directament a través de la societat tractant-se de societats públiques, doncs, hi ha el límit de la Llei de les finances comunals.

A partir d'aquí la solució i la pregunta que ens hem de fer, jo crec per respondre a la Proposició de Llei que nosaltres hem presentat, no és si s'ha fet una bona gestió o una mala gestió, o si tractem amb poca seriositat la Llei de les finances comunals o no; la pregunta que ens hem de fer és si volem donar una solució o no a la situació actual del Camp de Neu d'Ordino-Arcalís més enllà de buscar qui té la culpa, si és que hi ha culpa... que jo crec que no hi ha culpa.

Nosaltres, la nostra posició, és que sí que cal donar una solució i, jo no he amagat a la meva exposició que aquesta Proposició de Llei no és fruit de l'atzar. He dit concretament que hi havia uns antecedents i que aquesta Proposició la plantejàvem derivada de la situació concreta que presenta el Camp de Neu d'Ordino-Arcalís que pensem que requereix una solució. I, això no ho dic jo solament, algú ha introduït la campanya electoral que s'està promovent aquests dies, i jo, per exemple, em referiré a unes declaracions dels candidats d'Encamp a cònsols -i he triat la parròquia d'Encamp no per atzar sinó perquè és l'única parròquia que té també plantejats en el seu domini camps de neu, excepte Sant Julià que té l'esquí de fons. Però, l'única parròquia que té estació d'esquí alpí, que no ha firmat aquesta Proposició és Encamp- i els tres candidats a cònsol -tant el Sr. Torres com la Sra. Escoda, com el Sr. Alís-, diuen que ells salvarien l'estació d'esquí, i concretament el Sr. Miquel Alís, candidat de l'Alternativa, en cert moment li he preguntat: "Endeutaria molt més el comú per intentar salvar Ordino, si fos cònsol d'Ordino?", i diu: "Faria tot el possible, i els altres cònsols i el Govern m'haurien d'ajudar per salvar l'estació".

Doncs, jo veig que aquesta voluntat, no la veig aquí compartida per la resta dels grups parlamentaris. L'únic que veig aquí és que vostès en aquests moments l'únic que volen fer passar, a les portes d'unes eleccions comunals, són els interessos del partit pels interessos de la parròquia i dels ciutadans d'Ordino. I això, jo crec que sí que és una qüestió que podria donar moltes voltes i no hi acabaríem de

trobar el per què s'ha d'arribar a aquest extrem, perquè nosaltres, en l'exposició que jo he fet, jo he estat per sobre d'aquestes disposicions i el que crec que s'ha de donar és una solució a la Parròquia d'Ordino com a parròquia, i als seus ciutadans.

Només els hi vull dir això en relació amb l'alternativa. Veig que com a alternativa d'eslògan molt, però en el moment d'aportar realitats i solucions concretes, em diu vostè, Sr. Alay, que vostès tenen moltes solucions. Jo de moment no li n'he sentit cap. Fa molts dies que parlem d'aquesta situació, fa molts dies que es debat als debats públics i avui han estat concretament amb algun conseller de l'altre costat en debats a la ràdio dient que tothom vol trobar una solució... moltes paraules, molt bonic però en el moment de la realitat i dels fets jo crec que de fets i d'alternatives reals molt pocs. Aquest és un tema.

En relació amb el límit d'endeutament nosaltres, Sr. Tarrado, jo crec que hem agafat la qüestió amb molta seriositat i amb molta prudència perquè sabent del que es tracta, i per això dins d'aquest endeutament que la Llei preveu, creiem que és positiu que es doni una flexibilitat a tots els comuns perquè puguin o no ells -nosaltres no relacionem aquesta possibilitat d'endeutament amb cap Pla concret de gestió com s'ha volgut fer veure aquí, perquè ja hem dit que aquesta no era la nostra funció-, i pensem que són els comuns que lliurement amb l'autogovern que tenen han de decidir si ho poden utilitzar o no. Però, jo tampoc m'he amagat pel fet que aquesta és una solució que hem trobat, -i de moment ningú en planteja cap altra de millor-, que amb aquest problema concret que té Ordino li podem donar solució.

I, per últim Sr. Alay, vostè en un debat que vam tenir aquí fa poc en aquesta Cambra parlamentària, el 17 de maig del 2007 em deia: "No es tracta, doncs, de discutir la talla de la cotilla sinó de deixar-la definitivament al museu que li correspongui i deixar que els comuns exerceixin amb plena responsabilitat les seves competències.". Bé, aquesta cotilla vostè la utilitza quan li convé, quan li convé la vol treure, i en aquest moment vostè la vol deixar ben estreta per tal que aquest comú, que jo crec que ho necessita -amb independència del comú que sigui i de la majoria, i que estem a les portes d'unes eleccions-, amb independència de la majoria que resulti d'aquestes eleccions, doncs, vostè en aquest moment li interessa que no es pugui ni respirar.

Per això, jo els hi demano, una vegada més, a la resta dels grups que reflexionin i, com a mínim, que donin l'oportunitat que aquesta Llei pugui passar a la comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Embolica que embolica, després de la intervenció del Sr. Jordana ja no sé a quin costat es troba: si està fent eleccions comunals, ell que diu que no en volia parlar, o si està fent un debat parlamentari.

Jo entenien que estàvem aquí, i hem estat elegits per fer de consellers i defensar el conjunt del país, i defensar les lleis que s'han votat en aquesta Cambra, però veig que aquí estem perdent una mica, sobretot el Sr. Jordana, està perdent una mica els papers i no sé cap on vol anar a parar amb la seva intervenció, en aquest cas.

A veure, jo no vinc aquí ni a jugar ni a fer bonic. Jo he estat elegit per fer política i per mirar pel bé del conjunt del país.

Evidentment que nosaltres volem que Ordino-Arcalís, com pot ser Arinsal-Pal o qualsevol altra estació d'Andorra continuï tirant endavant la seva activitat. No hem dit mai el contrari, i em sembla que vostè no pot trobar cap intervenció en cap Diari en què nosaltres puguem dir el contrari.

Es tracta de les formes. Vostè parlava fa un moment que estem a les portes d'unes eleccions comunals i que els grups parlamentaris hem introduït aquí una espècie de campanya... A veure! aquí, els que han introduït la Proposició de Llei amb vistes a unes eleccions comunals crec que és el seu grup parlamentari i no nosaltres -almenys des del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI no l'hem entrat. Vostès ja sabien la data en la que van entrar aquesta Proposició de Llei... que hi havien unes eleccions comunals... es podien haver esperat fins el dia 5 de desembre i potser ens hauríem estalviat aquest intercanvi d'opinions que tenim ara aquí.

Segurament ens l'haguéssim estalviat, i vostè ja sap per què ens l'hauríem estalviat.

D'altra banda, no es tracta de fer un greuge comparatiu. Jo crec que quan aquesta Cambra va votar la Llei de les finances comunals, jo crec que estaven convençuts del que es feia. A veure, si es fan unes regles del joc no és per canviar-les cada dos per tres. En fi, no sé per què ara ha agafat la pressa aquí, i sobretot li torno a repetir, ha estat vostè el que ha entrat aquí amb el tema de les eleccions comunals. Quan hi hagi les eleccions comunals, i que hi hagi tres candidats, serà el candidat que haurà sortit que

vostè diu que... A més a més, vostè ens ha introduït una cosa que és nova: que el Consell General aquí no ha de fer res, que ha sigut el que és el Pla director d'Ordino-Arcalís... Bé, doncs, està molt bé que el conegui perquè és cultura general pel país, però, potser aquest Pla que m'ha tret vostè d'Arcalís depèn del que guanyi les eleccions al Comú d'Ordino, doncs, potser no tirarà endavant això per molt bonic que li sembli aquí a vostè. Però vostè no crec que sigui cònsol de la Parròquia d'Ordino, no?

En fi, no em voldria allargar més aquí perquè sigui quin sigui el resultat d'aquesta votació, pel número de consellers que hi ha en un costat i en l'altre, doncs, segurament entrarà a tràmit parlamentari normal i tindrem ocasió de tornar-ne a discutir. Segurament no serà tant intens com ha pogut ser ara per la proximitat de les eleccions comunals, -cosa que no és culpa nostra ja que han estat vostès els que han entrat la Llei abans de les eleccions comunals-, però espero que en puguem tornar a discutir quan hi hagi l'altre debat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Jordana, vostè és lliure de dir el que li sembli -no seré jo el que li recrimini-, però accepti'm també a mi que considero particularment desafortunades moltes de les coses que ha dit, impròpies i li explicaré el per què. Parlava de frivolitat -ja sé que no sóc un gran explicador d'acudits però tampoc m'ha de castigar d'aquesta manera-... parlava de frivolitat però li he de dir que no he estat en absolut frívol. Quan estava parlant d'artefacte he fet servir un símil, però que és un símil molt seriós -i vostè com a advocat també ho hauria de saber perquè d'artefactes a les lleis n'apareixen més d'un-... quan parlava d'artefacte estava parlant d'una cosa molt sèria, i això que ens han presentat aquí és un "artefacte", o sigui que no era una frivolitat. La frivolitat, i em sembla que ha quedat clar després d'escoltar totes les intervencions -i m'adhereixo a moltes de les coses que ha dit el Sr. Tarrado en la seva intervenció-, la frivolitat és presentar, com han fet vostès, una proposició de llei que en el fons hi ha el problema d'Arcalís. El que passa és que vostè ha fet aquí un panegíric del tema aquest, no? Però, que ni a la memòria ni a l'exposició de motius hi ha una

mínima referència a Arcalís... Si vostè tenia interès en debatre el Pla director, doncs, haver convençut als col·legues, cònsols de les tres parròquies que hem citat, que no l'haguessin retirat i haguéssim tingut ocasió de debatre-ho... Però, avui no toca.

Jo li he de dir que era, fins i tot, amb una certa mala consciència que havia introduït el tema d'Arcalís perquè pensava que es podia interpretar com una qüestió partidista i electoralista... he vist que vostè se n'ha fet un tip de fer-ho, però bé.

En tot cas, torno a repetir tot el que he dit, no toca debatre-ho aquí. El dia que vulgui ho debatrem.

Vostè ha dit que era interès del partit... He entès que era interès del partit carregar-se una llei -dit col·loquialment- que va a resoldre problemes d'Arcalís. Escolti! nosaltres a Ordino ens presentem i ens presentem a guanyar, eh? No es pensi pas que nosaltres estem defensant aquesta posició per ajudar als nostres candidats a Ordino a perdre les eleccions... evidentment que no! I li dic perquè nosaltres tenim un projecte, i si no ho coneix, doncs, miri, allò que parlava el Sr. Tarrado de cultura general, doncs, conèixer les propostes del nostre partit a Ordino, doncs, tampoc li farà cap mal.

Ha parlat de la cotilla, me'n recordo de la cotilla -m'ho he estat repassant-, però vostè està confonent termes. Quan parlàvem d'aquest tema, quan jo comentava això, em referia a un altre aspecte d'aquesta Llei -perquè és una llei que m'he repassat varies vegades-, em referia a l'aspecte que la Llei estableix l'obligació que certes despeses vagin adreçades expressament i únicament a certs capítols de despesa, i nosaltres demanàvem que no hi hagués cotilla perquè es poguessin adreçar, que cada cònsol autogestionés els diners, les despeses que a ell li convingués... no que superés el límit d'endeutament! això miri-s'ho bé que també és cultura, miri-s'ho bé que no ho hem dit mai: ni ho he dit jo, ni cap dels meus companys.

Bé, crec que no val la pena insistir-hi. Nosaltres tornem al que és al gruix de la Llei, i a més, em sap greu que vostès confonguin -ja ho he dit a l'exposició-... confonguin el que és la solució d'un problema amb la posada en dubte d'un principi que es va votar fa quatre anys, que és el de contenció de la despesa.

Nosaltres tornem, em reafirmo amb el que he comentat, i segueixo amb la posició que votarem negativament la Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Hi hauria, doncs, alguna altra intervenció?

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jordi Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, si ha sigut seriós, doncs, molt bé, li accepto que vostè ho ha dit seriosament i no tinc res a dir en aquest sentit.

A veure, jo responent al Sr. Tarrado, en primer lloc, no és veritat que nosaltres haguem presentat aquesta Proposició amb vistes a les eleccions Això no m'ho pot dir perquè això, com ja ho han reconegut, és conseqüència d'una llei anterior que es va presentar i, aquesta llei es va presentar el 16 de juny, i es va presentar no perquè hi ha unes eleccions sinó perquè el Camp de Neu d'Ordino-Arcalís té una necessitat concreta que aquells comuns van creure que per solucionar aquesta situació havíem de presentar una llei, i nosaltres de forma coherent, en el moment de retirar aquesta llei pactada amb els comuns ens vam veure en l'obligació de presentar una solució alternativa que és el que hem fet.

Ni jo ni el nostre grup tenim la culpa que això hagi coincidit amb les eleccions comunals. Si ha coincidit no és perquè nosaltres ho hem volgut.

Jo no dic de canviar la llei cada dos per tres -jo no ho he dit mai això-, però el que sí que és veritat és que qualsevol parlament del món quan hi ha una necessitat que ho justifiqui, mai s'ha negat ni es pot negar a fer les rectificacions que corresponguin si és per arreglar una determinada situació.

Jo, i crec que ha quedat clar en la meua primera exposició, en cap moment he vinculat la Proposició que nosaltres fem amb el Pla director ni amb el Pla de gestió que es va presentar a la proposició de llei dels comuns. És més, he dit que això no pertocava en aquesta Cambra, jo no vull parlar d'això, de si aquest Pla de gestió és o no correcte, és que si ho sé... és irrellevant en aquesta Cambra, i per això jo li admito Sr. Alay que justament que la virtut que jo crec que té aquesta Proposició de llei que fem nosaltres, és que donem una possibilitat als comuns per tal que puguin utilitzar l'endeutament o no. Toca a ells de decidir... són ells que han de decidir, i en concret a Ordino serà la majoria comunal, que resulti de les eleccions i dels candidats que triaran els ciutadans, sigui quina sigui la seva opció, l'altra o la nostra, la que haurà de decidir. Però nosaltres creiem que per donar solució al Camp de Neu d'Ordino-Arcalís, creiem que una bona solució és aquesta, és donar-los-hi la possibilitat que si aquest camp de neu necessita més inversió i el comú que surti d'Ordino decideixi fer més inversió o una part o tota, cinc

milions d'euros o els trenta, que no tinguin l'impediment que actualment representa aquesta llei i els hi permeti respirar una mica perquè es pugui donar una solució a aquest cas.

Jo, només dic això. I, escolti! El tema electoral ho han tret vostès. Jo, en la primera exposició crec que he estat bastant neutre amb aquesta qüestió. I amb el tema de la cotilla vostè potser ho va dir per una cosa concreta, però vostè també va dir que els comuns ja havien de ser prou grans per gestionar els seus assumptes, doncs, estem d'acord: si són prou grans donem-los-hi la possibilitat que puguin augmentar l'endeutament, i són ells que hauran de decidir amb plena responsabilitat i d'acord amb els interessos de la parròquia, si ho volen fer o no ho volen fer.

I, per últim, un últim apunt: m'han dit que aquesta llei era "barra lliure", doncs, molt bé, jo també li proposo que en comissió si vostè considera... -que també ho he dit en la primera exposició-, creu que falta alguna garantia complementària, doncs, jo aquí mateix li puc proposar una altra cosa: en lloc de reduir l'endeutament un 25% a partir de l'onzè any, comencem per reduir l'endeutament a partir del primer any de forma progressiva -un 10 o un 15% cada any-, fins al cap de vuit anys de forma que el límit d'endeutament no serà mai indefinit com ara és. Això és el meu oferiment, la nostra predisposició perquè en comissió es pugui arreglar aquesta llei de forma que donant solució, doncs, estiguem tots d'acord amb el text que finalment puguem aprovar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Passaríem, doncs, al torn d'intervenció del CDA + Segle XXI. Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com ja he dit, aquesta llei tindrà... aquesta Proposició de llei com totes les proposicions de llei que entren a tràmit parlamentari, tindrà el privilegi de ser discutida i votada dos vegades en aquesta sala. Em remeto al resultat final del debat en comissió, i ja en tornarem a parlar en el seu moment degut.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Jordana vostè ha explicat algunes de les paraules que havia dit abans, i amb algunes puc estar-hi més d'acord, però en d'altres decididament no.

Vostè ha dit, per exemple -espero no equivocar-me ja que m'ho he apuntat a mesura que ho deia-, diu que els comuns han de decidir si es volen endeutar més o no... Nosaltres no podem estar-hi d'acord amb això. Tenim un ordenament jurídic perfectament establert, amb una Constitució, amb unes competències dels comuns, i amb unes competències del Govern, etc... Decidir si els comuns es volen endeutar més o no...? Això no ho podem acceptar! Està marcat a la Llei, està pautat, no podem acceptar-ho.

Vostè es referia a la meva intervenció parlant que jo defensava l'autogestió -en nom del grup, evidentment-, evidentment que defensem l'autogestió! però, defensem l'autogestió dins de les pautes que marca la Llei i que marca la Constitució... no "barra lliure", en absolut i no estic fent cap broma. Nosaltres estem a favor de l'autogestió, però a dins del que diu la Llei.

Vostè està fent una proposta donant ales als comuns perquè marquin una via lliure per saltar-se les previsions legals.

Nosaltres en això no podem estar-hi d'acord.

Jo suposo que la cosa no és tan taxativa com l'estic retratant, però en el fons de la qüestió hi havia -i ja ho llegirem-, una afirmació d'aquest tipus.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Hi hauria, doncs, alguna altra intervenció?

Per part del Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jordi Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

Sr. Alay, estem d'acord. És que no dic pas que els comuns no compleixin la Llei.

Justament proposem aquesta Proposició per donar més marge a la Llei i que la Llei, que sigui la Llei la que emmarqui aquests paràmetres amb els quals els comuns poden endeutar-se o no. En això crec que

estem d'acord amb vostè. No hi ha problema en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Pel CDA + Segle XXI?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La meva intenció no era intervenir però, com que he sentit moltes coses, demano si val la pena tenir memòria en aquesta casa, o si potser val més tenir Alzheimer, perquè hi ha moments que un es demana si realment... -o potser és que jo estic en una altra galàxia, però només han passat quatre anys...-, formo part dels que queden aquí, que eren negociadors d'aquesta Llei. Recordaré que la Llei es va pactar entre diferents grups parlamentaris i que, si mal no recordo, va durar pràcticament un any llarg aquesta negociació, i un dels punts difícils a tractar va ser justament aquest.

Llavors, quan sento que els comuns poden augmentar l'endeutament quan la posició del Grup Liberal en el moment de la negociació va ser totalment tancada i pràcticament oposada, es va haver de pactar de forma molt difícil el text actual, és que... alucino!

És clar, és la segona vegada que em passa. Hi havia una altra llei també anterior, que era la Llei de finances públiques, que també es va negociar, i resulta que no vam tardar quatre anys, en vam tardar tres. I després, tot el que havia sigut veritat en un moment, doncs, en què la posició d'un grup i de l'altre no era ben bé la mateixa es va perdre la memòria i es va modificar la Llei. Una llei que havia passat per unanimitat al Consell també. El que és evident, -en un primer temps m'havia semblat que no, però després han deixat clar que sí-, és el tema d'Arcalís. Des de l'Alternativa no hi ha alternatives reals. Miri, jo mateix, personalment, vaig parlar amb més d'un conseller -no en comissió perquè actualment no formo part de la Comissió de Finances-, proposant solucions al tema aquest. Una pot ser aquesta, en tot cas, aquesta no de la manera que està redactada, però, potser anar cap a un plantejament d'aquests.

Si realment es volia fer al marge del que està passant o del que estem veient avui aquí, crec que la solució en una llei que havia estat pactada a nivell dels

diferents grups potser era de proposar un pacte de modificació de la Llei tal com s'havia negociat la Llei. Va ser una llei molt dura, no perfecta -ja que ha necessitat alguna modificació-, però, aquí recordaré que sense la intervenció i el bloqueig en un cert moment del Grup CDA no s'hagués arribat al redactat que tenim actualment, que és fruit real d'una negociació. En tot cas, es tenia d'anar cap a una altra negociació d'aquest tipus, entenc jo.

Però, perdre la memòria d'aquesta manera i no recordar... Jo no hagués intervingut si no s'hagués parlat d'això, però és que no parlar de tot el treball que es va fer en aquells moments i de quines eren les postures d'uns i d'altres... Jo celebros que la postura del Grup Liberal comenci a canviar en vista dels comuns... ho celebros, però, mireu si realment l'anàlisi que diu que s'ha fet és real i no només toqui a un comú o que es faci per un comú. Potser si no hi ha el Pla gestor del que heu parlat, i en comptes d'aquest n'hi ha un altre, no és necessària aquesta modificació. Jo no ho sé... jo no ho sé, doncs, he de fer un acte de fe.

Llavors, no per al·lusions directes però ha fet menció del cònsol d'Encamp, de les declaracions... conec perfectament al Sr. Alís, i n'estic segur del "sí a l'endeutament" però dins del marc legislatiu, del marc legal, i en això estic d'acord amb ell.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jordi Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

A veure, que l'endeutament ha de ser dins del marc legal... jo potser m'he expressat malament però jo mai he dit que l'endeutament no havia de ser dins del marc legal, per això estem debatent una llei per ampliar el marc legal.

Sr. Dallerès jo l'entenc. A veure, jo estic d'acord amb vostè, però a veure en aquesta Proposició no proposem -i ho he dit molt clarament a la primera intervenció-, no proposem modificar l'articulat i dinamitar amb aquest artefacte que diu el Sr. Alay, l'article 47 que fixa els límits d'endeutament. Si nosaltres presentéssim una proposta de modificació dient: "Modifiquem l'article 47, i ara en comptes del 200% proposem que sigui el 500%, o proposem que no hi hagi límit". Home! Doncs, vostè em podria dir amb raó el que m'està dient ara, però nosaltres no ho demanem això. Nosaltres diem que dins d'aquest problema plantejat el període transitori que aquesta

Llei fixava, nosaltres pensem que és una bona solució perquè si convé utilitzar-lo a Ordino, ho torno a repetir, serà la majoria comunal que surti de les eleccions, són ells que hauran de decidir si ho volen o no utilitzar dins del marc que nosaltres fixem, doncs, flexibilitzar el període transitori. Sr. Dallerès, jo no crec que això sigui esborrar o barrar la pàgina, el treball digne i com cal, que van fer en el moment d'aprovar aquesta Llei, perquè jo en la meua exposició ja li he dit que nosaltres volíem mantenir aquests límits d'endeutament que es van voler implantar amb la Llei del 2003. Jo només li puc dir això.

I, una altra cosa, vostè parla que haguéssim pogut buscar solucions conjuntes, -si no m'he equivocat malament-, o plantejar conjuntament que busquéssim acords... jo crec que no em podrà negar cap conseller d'aquesta Cambra, que consellers del meu grup parlamentari abans de presentar aquesta Proposició de llei van parlar amb consellers concrets d'aquesta sala de tots els grups parlamentaris per veure si es podia presentar una proposició conjunta i, la veritat és que ens van dir: "Aquest problema, és un problema dels lliberals i ja us arreglarem!"... aquest és el problema que hi ha. Per això dic jo que, de vegades, les qüestions de partits es fan passar per sobre dels interessos de la parròquia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

Pel CDA hi ha alguna intervenció?

Pel Grup Socialdemòcrata? Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Únicament sobre un punt i és el de la modificació de la Llei. Vostè quan ha fet la primera intervenció, ha dit que després dels quatre anys de funcionament, i jo li dic: escolteu, realment s'ha fet un estudi exhaustiu -i això també ho ha dit el Sr. Tarrado-, que demostrí que la Llei no funciona? Perquè això sí que es va fer, i justament arran d'això, que es va fer modificar la postura intransigent del Partit Liberal en el seu dia, i es van modificar els elements. Si realment no hi ha cap més solució, val, però és que possiblement hi ha d'altres solucions i, fins i tot, en el tema aquest d'Arcalís que és, -i ens ho acaba de dir, i ho ha dit tres vegades- el motiu de modificació de la Llei. Si només és per un i existeixen possibilitats alternatives no veig perquè s'ha de modificar una Llei: que es vagi a les possibilitats alternatives. Si realment no n'hi ha cap i es demostra

que no n'hi ha cap, modifiquem-la, però sinó és un flac favor i no voldria utilitzar la paraula que ha utilitzat vostè, però sí que és bastant frívol de modificar cada vegada que hi ha un problema una llei sense anar a mirar totes les possibilitats que hi ha. Fins i tot diré... fins i tot, aplicant com a base el Pla gestor aquest, al qual s'ha fet referència.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Hi hauria, doncs, alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jordana.

El Sr. Jordi Jordana:

No, només per puntualitzar.

No hem fet cap estudi perquè, a veure, li torno a dir, no volem modificar l'articulat, a nosaltres ja ens va bé aquesta Llei. Només volem flexibilitzar el període transitori.

I, en relació amb les altres solucions... Escolti! si trobem una altra solució que arregli el problema, nosaltres encantats, ja l'acceptarem i estarem disposats a retirar aquesta Llei, si troben una solució per un altre costat. Nosaltres no n'hem trobat cap i, de moment, hem parlat molta estona d'aquesta qüestió, però ningú no me n'ha proposat cap altra.

És tot Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

L'únic problema en modificar una llei tal com ho estem fent per un problema puntual, què vol dir? Que si d'aquí a quatre anys, o d'aquí tres, o d'aquí dos, tornem a tenir un altre problema puntual es tornarà a modificar la Llei. No modificarem l'article 47 i el 50 o un altre, és igual, tornarem a modificar aquesta i la Llei acabarà no aplicant-se *in vitam aeternam*, perquè és pel camí que es va. A mi el que em fa por de les modificacions d'aquest tipus és això... és això.

Si realment no hi ha cap altra possibilitat llavors parlem-ne, però és que en el cas aquest concret hi ha d'altres possibilitats.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Dallerès.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

Recordaria, doncs, que evocant l'article 62, entrariem ja a les conclusions d'aquest debat. Llavors, cada grup tindria només cinc minuts per fer l'última intervenció.

El Sr. Jordi Jordana:

Cinc segons.

Sr. Dallerès, estic obert. Digui'm quines alternatives hi ha?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pel CDA + Segle XXI, el Sr. Enric Tarrado té la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Ja tornem a començar... estem marejant la perdiu!

Les alternatives no som nosaltres que les hem de donar. Les alternatives del Camp de Neu d'Ordino-Arcalís les han de donar els que porten el Camp de Neu d'Ordino-Arcalís... Nosaltres no som tècnics en neu... És que no ho entenc. En fi, deixem-ho estar...

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Dallerès té la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sr. Jordana, les hi puc donar quan sortim. Avui, aquí no toca, i no m'agradaria que el Sr. síndic em tingués de parar, però li puc dir que, per exemple, amb la subsíndica en vam parlar fa quatre o cinc mesos, i li vaig donar una bateria possible. I no m'agrada nomenar a ningú, però també vaig parlar amb d'altres consellers.

O sigui que, possibilitats n'hi ha.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies senyors consellers pel ric debat.

Doncs, acabades les intervencions, procediríem ja a la votació. Recordant que sí és sí a l'acceptació de la Proposició de llei, obrint un període de quinze dies

per a la presentació d'esmenes; i en el cas que fos no, la Proposta quedaria refusada.

Sr. secretari general si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí
 M. I. Sra. Mariona González Reolit : No
 M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí
 M. I. Sr. Esteve López Montanya : No
 M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí
 M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí
 M. I. Sr. David Pérez Peiró : No
 M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí
 M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No
 M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí
 M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No
 M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí
 M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No
 M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No
 M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No
 M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí
 M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Esteve López:

Sí. Són 14 vots a favor, i 13 en contra.

El Sr. síndic general:

Molt bé.

A la vista dels resultats, s'admet en consideració la Proposició de llei, i s'obrirà un període de quinze dies

per procedir-hi a presentar les esmenes que, en tot cas, no seran a la totalitat.

4. Informe anual del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2006.

La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat l'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'any 2006 i per exposar les seves consideracions té la paraula el Sr. Francesc Rodríguez Rossa, nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 15 d'octubre va tenir lloc una reunió pública de la Comissió Legislativa d'Interior en la que, en aplicació de les disposicions contingudes a la Llei de creació i funcionament del Raonador del Ciutadà, el Sr. Pere Canturri va fer la presentació de l'informe del Raonador del Ciutadà corresponent a l'exercici 2006, presentació que fou seguida d'un torn de preguntes dels consellers generals al Raonador. La comissió, al seu torn, exposa avui al Ple la memòria així com les conclusions més rellevants.

Abans d'iniciar aquesta exposició em plau recordar, tal com el mateix Raonador exposa a la presentació de la memòria, que el marc de la seva actuació ha estat l'Administració general, que comprèn les entitats i empreses públiques que en depenen, així com les corporacions comunals, i que quan les queixes o les reclamacions han comportat la seva actuació i han estat acceptades, s'han tramitat a l'Administració corresponent, supervisant l'actuació que aquesta hagi tingut.

En aquesta mateixa presentació assenyala el Raonador que, si bé normalment ha rebut la màxima col·laboració per part de les administracions, no sempre es respecten els terminis que la Llei marca per respondre als requeriments de la Institució. D'altra banda, també informa que els serveis de l'Administració no sempre són propensos a admetre mancances, sobretot quan l'assessorament jurídic que disposen sembla confondre una demanda d'informació amb un plet que no ha de perdre. Em permetran que arribats a aquest punt citi literalment el paràgraf que diu, -i cito-: "*Seria positiu que les queixes es resolguessin a l'Administració en un contacte immediat i personal. L'interessat en molts casos estaria satisfet amb una bona explicació o una raó convincent, i també amb una excusa, si hi ha hagut error. Poques vegades ens han arribat excuses per part de l'Administració i quantes vegades haurien satisfet a*

l'afectat tant com la solució al seu problema." -fi de citació.

També es queixa el Raonador de les respostes massa breus, poc raonades o fins i tot errònies, tot i deixant constància que hi ha administracions que, quan es refereixen en la seva resposta a algun text legal, transcriuen el contingut dels articles, cosa que facilita la comprensió.

En l'Informe Anyal del 2006 queda reflectida la labor realitzada pel Raonador del Ciutadà en el mateix sentit de continuïtat i de servei desenvolupat en anys anteriors. En la compareixença, el Raonador va centrar el seu exposat en la part introductòria del seu Informe -que, recordem, va ser publicat en un annex del *Bulletí del Consell General* número 31/2007-, en la qual ens indica que durant aquest exercici el ritme de tramitació i de resolució d'expedients no ha disminuït, ans al contrari, passant dels 174 del 2005 als 240 d'enguany -del 2006. D'aquests, tots han quedat resolts excepte 5, per raó de l'acabament de l'exercici. Del total, 97 van ser tractats com a expedients formals escrits i 143 en concepte d'expedients informatius verbals.

La comissió legislativa va prendre nota, en particular, de temes recurrents. Pel que fa al sector de l'habitatge, després de constatar l'ambigüitat que pot tenir la definició del terme "*habitatge digne*", el Raonador recomana que s'estudiï la possibilitat que els estatuts de les comunitats de propietaris haguessin de subjectar-se a unes regles de compliment mínim, que les ajudes que es donen no siguin només per resoldre nivells de pobresa o constatada necessitat, que es busquin els mitjans per fer aflorar al mercat d'habitatge de lloguer els pisos actualment desocupats o la possibilitat que els contractes de lloguer se sotmetin a un model oficial per tal d'evitar interpretacions ambigües -recomanació que ha fet també en anys anteriors. A nivell legislatiu constata que el text de la Llei d'arrendaments de finques urbanes és feixuc i, quant al contingut, no sempre aclaridor.

En referència al medi ambient, el Raonador es fa ressò, entre altres, de la preocupació dels ciutadans per la contaminació acústica que provoquen determinades empreses industrials, així com la impossibilitat d'actuar per part de les Administracions davant l'abocament de neu bruta als rius, per manca de legislació que ho impedeixi.

L'informe es refereix en diverses ocasions a temes relatius a serveis i seguretat socials. Sovint es tracta de queixes reiterades, com ara les relatives a l'import de certes pensions -el Raonador deixa constància en aquest aspecte que és essencial un canvi de la legislació quan diu -i torno a citar-: "*Intentar resoldre*

les queixes personals que ens puguin arribar de la Caixa Andorrana de Seguretat Social esdevé inútil. Les raons adduïdes per la CASS, sempre objectives, s'emparen amb la legislació vigent. Per tant, la seva actuació és la correcta segons la llei."-; també les relatives a la inseguretat dels ciutadans davant la disparitat de criteris entre el metge de capçalera o l'especialista i els serveis mèdics de la CASS en l'obtenció de diagnòstics que comportin baixes o invalideses, o a la necessitat que en la tramitació de les demandes d'ajudes socials es reconsiderin els barems d'ingressos que no es poden sobrepassar per a obtenir l'ajuda sol·licitada.

Pel que fa a política exterior, el Raonador va informar que havia demanat al ministeri que s'acceleressin els treballs d'adhesió al Pacte Internacional dels Drets Econòmics, Socials i Culturals del 16 de desembre de 1966 (DESC), subscrit per més de 150 Estats, sense haver obtingut encara resposta. Quant a educació, les queixes més significatives han estat en relació amb possibles conductes abusives per part de professors o en relació amb el transport escolar, així com sobre la situació d'infants a càrrec de temporers que, en no figurar com a legalment residents a Andorra, no poden ser escolaritzats.

Durant el seu exposat davant de la Comissió Legislativa d'Interior, el Raonador també va posar de manifest, en relació amb el Ministeri de Justícia i Interior, a més de la qüestió que acabem de citar, la necessitat que el ministeri procedeixi a un estudi acurat en relació al control mèdic que s'efectua a les persones immigrants que desitgen residir a Andorra, i que s'elabori una norma més explícita i convincent -i utilitzo les seves paraules- al respecte per tal de, -i torno a citar-: "*Disminuir o evitar aquest sentiment d'estar fregant els límits dels drets humans.*"; també, la necessitat de crear tallers pels interns del Centre Penitenciari de la Comella per tal de procurar que estiguin actius i donar-los uns coneixements laborals que facilitin la seva integració a la societat un cop recuperin la llibertat, així com la necessitat d'habilitar un centre exclusiu per a menors i la realització d'activitats apropiades a la seva edat. En relació amb el mateix ministeri, el Raonador recomana que es revisin i es publiquin alguns textos interns i notes d'actuació relatius al procediment d'obtenció de la nacionalitat andorrana. També constata que, pel que respecta a les queixes rebudes en relació amb l'actuació del Cos de Policia, el ciutadà rarament té la raó.

Encara que les queixes rebudes sobre el sector de la Justícia no poden ser tramitades pel Raonador per no tenir competència al respecte, constata en l'Informe que el motiu essencial de queixa continua essent el

mateix que en anys anteriors: la manca d'agilitat en el moment de dictar resolucions o d'executar sentències per part dels òrgans judicials.

No vull acabar aquesta presentació sense citar una frase inclosa en la presentació de l'Informe que, literalment, diu: "*Hi ha una constant que preocupa el ciutadà que atenem a la Institució: l'elevat cost econòmic que representa viure a Andorra.*". Tampoc vull obviar altres qüestions que per tractar-se de problemes entre particulars no són competència del Raonador, però sobre les quals li arriben queixes, com són l'actuació d'algunes companyies d'assegurances pel que fa a sinistres d'automòbils o a la resolució de contractes d'assegurança complementària a la CASS; problemes relatius a les comunitats de propietaris, als que indirectament ja hem al·ludit, així com l'atenció rebuda en alguns establiments comercials en relació amb garanties o reparacions.

Aprofitant la seva compareixença, el Raonador del Ciutadà també va exposar davant de la comissió les recomanacions de la Comissió Europea contra el Racisme i la Intolerància (ECRI) relatives a la necessitat de crear un òrgan especialitzat que controli aquests comportaments o, eventualment, que aquesta funció sigui assumida per la Institució del Raonador del Ciutadà, i a la necessitat que les autoritats andorranes facilitin els mitjans necessaris perquè es puguin dur a terme campanyes d'informació per tal que les comunitats d'immigrants coneguin millor el funcionament de la Institució, i també perquè es tradueixi l'Informe Anual del Raonador en diverses llengües.

Per acabar, he de dir que la Comissió Legislativa d'Interior creu que cal felicitar al senyor Pere Canturri Montanya, tal com ja es va fer el dia de la seva compareixença, i agrair-li la bona tasca realitzada al capdavant de la Institució del Raonador del Ciutadà.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

Passaríem, si hi ha alguna intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, si no hi ha cap intervenció, proposaria acabat el debat i passaríem, doncs, al punt següent.

5. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei relativa a la societat concessionària Centre de Tractament de Residus, SA.

L'informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí 49/2007, del 22 d'octubre.

El Sr. Vicenç Alay Ferrer ha formulat una reserva d'esmena.

Abans de procedir al debat de la reserva d'esmena, i segons disposa el Reglament del Consell General, intervindrà el Sr. Vicenç Alay, primer, per llegir l'informe, ja que ha estat nomenat també ponent de la comissió.

Sr. Vicenç Alay, doncs, si sou tan amable de llegir l'informe de la comissió.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 17 d'octubre del 2007 la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent del Projecte de llei relativa a la societat concessionària Centre de Tractament de Residus d'Andorra, SA, i com a tal exposo avui, davant del Consell General, l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de la reunió celebrada el 17 d'octubre del 2007 ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de tres esmenes per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. De les esmenes presentades una esmena s'ha aprovat per unanimitat i dues esmenes no han estat aprovades. Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la comissió aprovat per unanimitat el text del qual es sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva narració.

Doncs, acabada aquesta intervenció i d'acord també amb l'article 101.2, procediríem a debatre l'esmena presentada pel Sr. Vicenç Alay.

Sr. Vicenç Alay, doncs, torneu a tenir la paraula per defensar la vostra reserva d'esmena.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com s'ha recollit en l'informe de la ponència, el nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, va presentar tres esmenes al Projecte de llei.

L'esmena número 2, una esmena tècnica, va ser aprovada per unanimitat. Les altres dues esmenes, amb força més contingut polític, foren rebutjades per la comissió. En els dos casos les esmenes feien referència a l'article 2 del Projecte de Llei, concretament a l'apartat en què es rebaixa a la meitat el capital social de l'empresa concessionària, que passa dels 6.579.400 euros inicials als 3.289.700 euros del Projecte de Llei.

L'objecte de les dues esmenes no era -ni és- en absolut oposar-se a aquesta reducció, sinó revisar-ne els efectes -els efectes econòmics singularment- compte tingut que l'import efectiu d'aquest capital social està en la base de càlcul -i d'una forma ben important- del cànon que el Govern satisfà a CTRASA en concepte de pagament de la construcció del centre de residus, d'acord amb el que estipula la Llei.

Per aquesta raó, per aquesta relació directa entre el capital social de CTRASA i el cànon que paga el Govern, el nostre grup parlamentari sotmet a la consideració del Ple la tercera de les esmenes presentades al Projecte, la qual, presentada com a reserva d'esmena, diu el següent: "Es proposa... -estic citant textualment la reserva d'esmena-... Es proposa la modificació de la disposició final primera, amb l'addició d'un segon paràgraf, del tenor següent: "En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor de la Llei, el Govern ha de sotmetre al Consell General un "Projecte de Llei de modificació de la Llei relativa a la construcció i explotació del Centre de Tractament de Residus d'Andorra mitjançant concessió administrativa" que modifiqui el redactat dels articles 4 i 5 de la Llei a fi d'adaptar el seu contingut a la reducció a la meitat del capital social fundacional de la societat concessionària Centre de Tractament de Residus d'Andorra, SA.". Aquesta és la reserva d'esmena.

Per a il·lustrar millor l'abast i la intenció d'aquesta reserva d'esmena, llegiré el contingut dels dos articles citats, l'article 4 i l'article 5 de la Llei de construcció i explotació del Centre de Tractament de Residus.

L'article 4 d'aquesta Llei diu textualment: "S'aprova una subvenció a la societat concessionària per a la redacció del Projecte de construcció i l'explotació del Centre de Tractament de Residus per un termini de vint anys per un import total de 135.142.604 euros, repartits en 98.535.999 euros per a la construcció i el finançament de la construcció, i de 36.606.505 euros per a l'explotació i d'acord amb la previsió amb les tones incinerades presentada en l'oferta de la concessionària."

L'article 5, -que no el llegiré a la totalitat-, diu: "Per finançar aquesta subvenció s'aprova una despesa

plurianual per un import total d'aquests 135 i escaig milions d'euros que es distribuirà entre els exercicis 2004 al 2014 i es repartiran en 6.757.000 euros cada any."

Bé, aquest és el contingut dels dos articles que nosaltres entenem que s'han de modificar si prospera la Llei que avui es sotmet a la Cambra.

Aquestes xifres, les dels articles que els he llegit, són el resultat de les converses i les negociacions mantingudes entre el Govern i la concessionària, i sancionades posteriorment amb l'aprovació de la Llei, la qual, juntament amb el contracte signat per les parts, és la que estableix les condicions de la concessió.

És important recordar aquests dos textos per entendre el significat i la correlació dels dos elements a debat: per una banda, el capital social; i per l'altra l'import del cànon a pagar a CTRASA des dels pressupostos de l'Estat.

Primer, l'import del capital social ve fixat per la Llei i correspon -d'acord amb el Plec de bases, recordem-ho, és una aplicació que emana directament del Plec de bases de licitació- i correspon, dic, al 15% del cost de l'obra.

L'import del cànon, en el pagament de la construcció del Centre en règim de concessió, es dedueix -i així consta i es desprèn dels diferents documents contractuals- a partir del cost de l'obra (43 milions i escaig, gairebé 44 -d'euros) als que se li apliquen les comissions bancàries i els interessos corresponents. A un termini de vint anys, com és el cas, l'import resultant és el que hem citat de 98.535.999 euros, tal com consta a la Llei, repeteixo, la qual cosa suposa un cànon anual de 4.926.800 euros, només en concepte de construcció. Els 6 milions, gairebé 7 -d'euros- de l'article 5, els que he citat, s'obtenen, sumant a aquesta xifra 1.800.000 euros més que deriven, que provenen, del cànon d'explotació.

Ara bé, cal recordar, perquè és important, com es produeix la conversió d'aquests 44 milions del preu de cost de l'obra en el total de 98,5 milions que fixa la Llei. Aquest augment és fruit, òbviament, dels interessos aplicats, amb la particularitat, però, de la diferent remuneració del capital: així, el capital de finançament exterior, mitjançant crèdit bancari, -el 85% del cost de l'obra- es remunera a un interès del 6,98%, mentre que el capital propi, el capital social el que ara es pretén reduir, en l'inici el 15% establert al Plec de bases, es remunera a un interès molt més elevat, lleugerament superior al 16%.

És per aquesta raó que defensem que una disminució del capital social ha de dur obligatòriament aparellada una revisió del cànon atès que amb la reducció de capital propi es deixa de remunerar 3,3 milions d'euros a un interès especialment alt, de més

del 16% recordo, i es substitueix necessàriament per finançament molt més barat. D'acord amb els nostres càlculs, l'import total d'aquesta reducció estaria en uns 5 milions d'euros a deduir dels 98,5 milions a pagar en els vint anys previstos.

És per aquesta raó, i acabo, que demanem el vot favorable de la Cambra a la nostra reserva d'esmena que és el mateix, recordo, que dir a la lògica la reducció del cànon que Govern ha de pagar anualment a CTRASA.

Moltes gràcies

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de la Presidència teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, si puc, arran del Projecte de Llei que avui està a debat per a la seva aprovació, dir que és un Projecte de Llei que és important. L'Administració general passarà a obtenir...

El Sr. síndic general:

Perdoni Sr. ministre que l'interrompi. Estem a l'esmena.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Val.

El Sr. síndic general:

No, no, si vol intervenir té el seu torn d'intervenció. Simplement recordo que estem en el debat de l'esmena...

El Sr. Ferran Mirapeix:

Anava a fer un incís a això.

El Sr. síndic general:

No, no, pot dir el que vulgui, només faltaria, però és que estem a l'esmena.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Moltes bé. Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. Ferran Mirapeix:

És un projecte important en què l'Estat hi entrarà i tindrà el control d'aquesta societat del Centre de Tractament de Residus, SA.

Quant a la reserva d'esmena, el Sr. Alay ha parlat de l'article 4 i de l'article 5, i l'article 4 i l'article 5 de la llei que es va aprovar -de la llei del 2002 que és la Llei de creació d'aquest Centre de Tractament de Residus, SA- allà no menciona com vostè ha llegit molt bé, Sr. Alay, doncs, allà no menciona res de capital social... ni a l'article 4 ni a l'article 5.

Per tant, el Govern estima que els cànon tant de finançament de l'obra de la construcció -que en aquest sentit ja està feta-, així com els cànon que s'han de satisfer que també, amb aquestes fórmules que vostè havia calculat de les ofertes estaven en unes cinquanta-una mil tones d'incineració que realment s'estan cremant menys de cinquanta-una mil, -estem a les quaranta-cinc mil-, el Govern pensa que arran i a la lectura d'aquests dos articles que vostè ha llegit, aquí no hi ha cap correlació d'aquesta Llei del 2002, entre el que és el capital social i els pagaments que s'han de fer a la concessionària i, per tant, no veu que s'hagi de recalculer cap d'aquests pagaments perquè els pagaments estan pel que és la construcció i pel que és l'explotació d'aquest Centre de Tractament de Residus.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Intervindrien ara els grups parlamentaris.

Pel CDA + Segle XXI, el Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El nostre vot no és favorable a la reserva d'esmena plantejada, ja que entenem que la modificació dels articles 4 i 5 de la Llei de construcció i explotació del Centre de Tractament de Residus que proposa l'esmena reservada parteix de la confusió entre, per un costat, la despesa compromesa en el seu moment, -per a finançar les obres del Centre i el seu funcionament- i, per l'altre costat, el capital social de la societat concessionària.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jaume Serra.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ja avancem ara que el Grup Parlamentari Liberal no votarà a favor de la reserva d'esmena i reproduiré una miqueta els arguments que ja vam reproduir o vam discutir el dia que ho vam debatre en comissió.

Nosaltres entenem -i veig que el Partit Socialdemòcrata també ho fa- que la reducció de capital -i que accepta que és així, un tema estrictament d'equilibri financer-, i, diguéssim que s'ha d'adequar a una situació de proporcions de recursos permanents en relació amb els recursos o fons de maniobra que tingui la companyia i, aquí res a dir, -veig que ells també estan d'acord amb això-, és a dir, que consideren que és un tema d'equilibri financer i, per tant, la crítica no ve per aquí. Nosaltres vam dir que també, -i aquest argument ja l'ha dit el Sr. Tarrado abans nostre-, el que recull la Llei i les quantitats que estan compromeses de 38 milions corresponen a una despesa que fa referència a l'explotació d'aquest centre i, per tant, no veiem aquesta relació directa que el Sr. Vicenç Alay vol precisar.

Per aquest motiu votarem en contra de la reserva d'esmena.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

Hi hauria, doncs, alguna altra intervenció.

Sr. Vicenç Alay pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, les tres rèpliques són força coincidents, més o menys extenses però, bé, se centren en el fet que segons vostès no existeix cap correlació.

D'acord que l'article 4 i l'article 5 no l'estableix directament però, l'article 4 i l'article 5 de la Llei no deixen de ser una concreció del contracte i de les negociacions que van haver-hi entre ANDEOL que després es constituïria en CTRASA, l'empresa guanyadora i el Govern.

Sí que hi és aquesta correlació, i si van més enllà del que és la Llei, si llegeixen el contracte i si llegeixen

tots els documents accessoris que van ser els que van servir per configurar-la queda perfectament palesat.

Hi va haver una discussió en el seu moment de quin havia de ser el preu, o si hi havia una doble possibilitat que es pagués per certificacions d'obra i que haguessin valgut aquests 43 milions i escaig dels quals parlem, o bé que, es pagués per concessió, la qual cosa porta a què després de l'aplicació dels interessos corresponents s'arribi a aquests 98,5 milions.

Això s'ha debatut varies vegades en aquesta Cambra i ara tornaré a parlar de la memòria de la que parlava el Sr. Dallerès abans però, si algú la vol fer, vull recordar intervencions exactament similars o gairebé idèntiques, com la que tenim ara portada pel Sr. Esteve López, en nom del Partit Socialdemòcrata.

És evident fent els números que hi ha un finançament doble -a més ho diu la Llei-, un finançament que prové dels fons propis, aquest 15%, un finançament que prové del 85%. Estirant el fil queda clar que el percentatge -els interessos que es paguen pels fons que no són propis, els de finançament bancari- són aquests 6,98 que els hi he dit, i si fem els números el finançament que resulta... l'interès que resulta dels fons propis es remuneren amb un interès del 16,26, -parlo de memòria- d'interès total.

Bé, nosaltres el que diem és que si es reduís aquest capital social lògicament deixem de remunerar aquests fons propis, i això és una cosa que no els he dit abans però que els hi diré ara perquè em sembla important per a la reflexió, de veure fins a quin punt hi ha una correlació que quan es va produir l'oferta d'ANDEOL, hi va haver una oferta base -que és la que es va acabar concretant amb el que avui tenim a la Llei- i una oferta variant. L'oferta base, que és la que hem dit, i l'oferta variant... -que, perdoni'm però amb la mà de papers que tinc aquí... bé, l'he trobat a la primera!-, l'oferta variant establia que si el Govern consentia... aprovava, -per dir-ho d'una manera més correcta-, uns fons propis del 7,5%, l'oferta d'ANDEOL... -ho tinc aquí i vostè, Sr. ministre, segur que ho té en algun calaix de la taula o al despatx-, l'oferta d'ANDEOL passava dels 86 milions d'euros als 77.514.415 euros, 8 milions i escaig menys...

És evident que ANDEOL sí que va veure que hi havia una diferència important entre uns fons propis del 15% i uns fons propis del 7,5%. He de pensar que si vostès han fet confiança en aquesta empresa, els números que fan aquests senyors -d'ANDEOL ara CTRASA- eren prou consistents i aquesta diferència existeix i aquesta correlació existeix.

O sigui que, nosaltres hem estat més modestos perquè amb la reconversió que van fer vostès amb el canvi d'interessos, aquests 8 milions amb els nostres números es reduïen a 5.

La correlació hi és! Hi és i queda, fins i tot, demostrada a la pròpia exposició del Projecte de llei. Fixi's què diu just dos paràgrafs abans que comenci l'article 1 de la pròpia llei, i diu: "D'altra banda la superació de la fase de construcció del centre... -llegeixo la seva exposició de motius-... "D'altra banda la superació de la fase de construcció i l'entrada en la fase d'explotació aconsella també reduir a la meitat el capital social fundacional de la societat concessionària Centre de Tractament de Residus d'Andorra que la Llei del 31 d'octubre del 2002 fixava en 6.579.400 euros, una xifra adequada durant la fase de construcció, però que es revela excessivament gravosa i innecessària durant la fase d'explotació.". Què vol dir que revela gravosa? Si es revela gravosa es revelarà gravosa per algú. Gravosa, hem d'entendre per CTRASA.

Si el fet de reduir a la meitat els hi representa un gravamen menys, hem d'entendre -i per això parlàvem de relació, i sembla evident- que vostès haurien de revisar l'article 4 i l'article 5, revisar els números i portar-los aquests 5 milions menys que diem.

Hi ha una cosa que m'ha fet gràcia: en l'exposició de motius vostès parlen que és excessivament gravosa i innecessària. En la memòria parlen que és excessivament onerosa en lloc de gravosa... Bé, no sé per què van fer el canvi, de fet són sinònims però, en tot cas, queda clar que vostès saben perfectament del que estan parlant. Hi ha una relació directa i això és el que defensem entre els dos conceptes: capital social i el cànon a pagar per part dels pressupostos de l'Estat.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. ministre de Presidència teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Miri em reafirmo en dir el que he dit, és a dir: a l'article 4 i a l'article 5 de la Llei del 2002 no es parla en cap lloc del capital social.

I, aclarir-li que volíem dir aquí per "gravosa" en l'exposició de motius del Projecte de llei que vàrem presentar i que avui està a debat... Doncs, aquí

dèiem gravosa per una raó molt senzilla: si bé aquesta xifra de capital social de 6.579.000 semblava adequada en una època que hi havia un cert risc, és a dir, mentre s'està fent la construcció del Centre de Tractament de Residus, i que es feia aquesta xifra de capital social per també donar unes garanties a l'Estat quant a aquesta pròpia construcció, ja que l'Estat també és accionista, i ja que l'Estat vol agafar una participació important, és a dir, controlar la societat i, per tant, que aquesta sigui societat pública, creiem que és un deure i una obligació de l'Estat que els fons propis ficats en aquesta societat siguin els adequats. Els adequats vol dir que si fem amb 3.200, no cal que posem els 6.500 perquè en el fons posar aquests 6.500 vol dir, endeutar l'Estat amb aquests 3 milions i, a més, pagar uns interessos per aquests 3 milions. Com es paguen uns interessos per aquests 3 milions, escolti... resulta gravós!

Per tant, fem el capital social i l'adequem a les necessitats que té la societat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari CDA + Segle XXI alguna intervenció?

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Hi hauria, doncs, alguna intervenció?

Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre, és que vostè m'està donant la raó.

Quan diu que 6 milions d'euros és gravós, que ara no calen, hi ha una cosa que és evident: estem parlant del món de l'empresa, no de les bones obres. Quan una persona té invertits 6 milions d'euros que li representen un gravamen, evidentment el repercuteix, i l'Estat els està pagant en forma de cànon, a CTRASA o a qualsevol altra empresa.

Quan nosaltres acordem amb CTRASA de reduir el capital social el qual també va lligat, segurament, al fet que el Govern guanya participació -l'Estat guanya participació-, bé, és de lògica reconvertir el cànon perquè evidentment hi ha un gravamen molt menys important en concepte d'aquests 3,3 milions d'euros que es retiren del capital social.

Ho he dit a la meua intervenció, i sé que les intervencions llegides així, doncs, de vegades tenen poc efecte però, és que és evident.

Retirem 3,3 milions que estan cobrant uns interessos del 16 i escaig i els passem als interessos que vulguin, m'és igual!, però, evidentment a un interès inferior perquè el mercat per molt que s'hagi encarat, l'interès està molt inferior i, a més, em sembla recordar llegint els mil documents que hi ha aquí, que el Govern i la concessionària reservaven el dret de revisar els contractes si bé amb condicions més favorables.

És evident... Ara podríem estar parlant deu minuts, un quart, vint minuts... A mi em sembla evident la posició, jo no vaig a incidir sobre això, simplement demano que reflexionin i ho demano, no a vostès, sinó ho demano als companys de l'hemicicle que l'evidència sembla clara i amb bona lògica i en defensa dels interessos de l'Estat que no deixen de ser els interessos que estan al darrera de la nostra reserva d'esmena. En defensa d'aquests interessos votin favorablement a la mateixa.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre de Presidència teniu la paraula.

El Sr. Ferran Mirapeix:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no anava a intervenir, Sr. Alay, però com vostè ha dit el tema de la defensa dels interessos de l'Estat, semblaria que nosaltres no els defensem i, òbviament els defensem.

Escolti! Torno a explicar-li el tema gravós perquè potser no m'he explicat bé. Gravós en el sentit que si nosaltres avui tenim un capital social com a Estat de 3 milions d'euros, i que, per tant, en els mercats ens hem d'endeutar amb aquests 3 milions d'euros i pagar uns interessos per aquest capital social que tenim allà, i amb això podem fer amb un i mig perquè la societat aguanta bé, aquest un i mig, ara a l'època d'explotació, estem defensant els interessos de l'Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

No hi hauria cap intervenció?

Doncs, passariem a la votació de la reserva d'esmena, recordant que amb el sí s'acceptaria l'esmena i, en el

cas contrari, doncs, continuariem amb el debat de la Proposició de modificació.

Sr. secretari general?

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

11 vots a favor, i 16 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat i de la votació, quedaria desestimada l'esmena mantenint el text tal com ha sortit de la comissió.

Procediríem, doncs, acabat el debat i la votació de la reserva d'esmena, al debat de la resta del text.

Intervindria, doncs, per part dels grups parlamentaris, pel CDA + Segle XXI el Sr. Enric Tarrado. Teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb el Projecte de Llei que ara ens ocupa, cal d'entrada recordar que, d'ençà de la seva creació, la Societat Centre de Tractament de Residus d'Andorra, constituïda l'any 2003, ha experimentat diferents canvis en la titularitat de les seves accions. Com sigui que després de les transmissions efectuades la composició de l'accionariat s'ha vist substancialment modificada, sembla coherent plantejar la necessitat de modificar el Consell d'Administració de CTRASA per tal d'adaptar-lo a la nova realitat accionarial. I aquest és l'objectiu del Projecte de Llei que ara examinem.

Per un costat, la nova composició accionarial aconsella reduir el nombre màxim de membres del Consell d'Administració, que, a la vegada, han de ser nomenats pels socis en proporció a la seva participació.

En segon terme, sembla també pertinent introduir algunes modificacions en els estatuts de la societat, en allò referit a les facultats de la Junta General Extraordinària i als quòdrums de constitució de les juntes generals ordinària i extraordinària.

Finalment, un cop superada la fase de construcció del Centre de Tractament de Residus, sembla oportú i necessari reduir de forma substantiva el capital social fundacional de la societat concessionària.

Els referits propòsits semblen, al marge de totes les polèmiques que han envoltat la construcció del Centre de Tractament de Residus, plenament justificats. I com que la Llei general de les finances públiques estableix que les modificacions estatutàries de societats amb participació de l'Administració General, entre les quals s'hi han incloure les parapúbliques, han de ser aprovades per llei, sembla també clar que amb l'aprovació d'aquest Projecte de Llei es donarà cobertura normativa a les modificacions accionariales anteriorment esmentades.

Des de CDA + SXXI sempre hem manifestat que en una matèria tant delicada com és la gestió de residus, la responsabilitat final ha de recaure en el Govern, que és el que en darrera instància ha de poder decidir en relació amb una qüestió clau per la seva incidència en el nostre medi ambient. Així, atesa la importància estratègica que la gestió de residus té pel país, ja vam manifestar en aquesta Cambra, en

l'ocasió del debat sobre el crèdit extraordinari per a finançar les despeses derivades de l'adquisició del 29% del capital social de CTRASA per part de FEDA, la nostra opinió favorable per tal que l'Administració pública pugui acabar tenint el control accionarial de la referida societat. En aquest sentit, demanem al Govern que faci les gestions necessàries per tal que l'Administració acabi d'adquirir el percentatge d'accions que falten per tenir el control de la concessionària. D'aquesta manera, el que té la responsabilitat final sobre la gestió de residus tindrà també la capacitat de decisió necessària sobre com s'ha de produir aquesta gestió.

Bé, això és tot en relació amb aquesta qüestió. Només ens queda expressar el nostre suport al Projecte de Llei.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Havent debatut -acabem de fer-ho- l'apartat de l'article 2 de la Llei, la reducció del capital social i la seva repercussió en el cànon. Evidentment, aquest és per al Grup Parlamentari Socialdemòcrata un aspecte especialment important en aquest Projecte de Llei.

El Projecte de Llei abasta però altres temes: l'autorització d'adquisició d'accions, que valorem favorablement, ja que permetrà el control de la societat per part de l'Administració pública, cosa que sempre hem defensat; i la revisió de les competències i la composició dels diferents òrgans de la societat, d'acord amb el nou perfil accionarial, cosa que és absolutament lògica.

A l'exposició de motius es diu, textualment -permet'm que ho llegeixi: "*L'Administració general, per si mateixa o per l'ens de FEDA té previst adquirir de la societat concessionària un altre percentatge d'acció suficient per obtenir el control de la societat en un sector tant estratègic com sensible pel desenvolupament equilibrat de la societat i el benestar general, la salut de les persones i el medi ambient.*".

Bé, això ho subscrivia absolutament, i ens permetran que repetim que el nostre grup ho ve defensant des del primer dia.

Hi ha elements, doncs, que justificarien un vot favorable per part del nostre grup parlamentari. No serà així, no per caprici, sinó perquè la qüestió que

hem debatut abans -tot i que el debat l'haguem acabat aviat-, la qüestió que hem debatut abans té per a nosaltres un pes massa important com per passar-la per alt; el nostre grup no pot donar suport a un projecte de llei que consagra legalment uns pagaments que no corresponen, en detriment de les arques de l'Estat i del més mínim principi de bon govern de l'Administració.

El dia 22 de març d'aquest any, vam debatre un Projecte de llei de suplement de credit per pagar el sobrecost del forn. Tot i el nostre vot negatiu, el projecte va ser aprovat per aquesta Cambra. Es va aprovar, recordem-ho, abonar 6 milions d'euros, que és el que va acceptar Govern front a una demanda de 22 milions d'euros de la concessionària.

En un moment de la meua intervenció -permeti'm recordar-ho-, deia: "Després d'un recurs de reposició presentat per CTRASA davant del silenci administratiu del Govern a la seva sol·licitud -aquesta que citava-, aquest Govern resolva en data 26 de juliol estimar en part la demanda de la concessionària acceptant abonar 6 milions d'euros en concepte de revisió de preus i denegant la reclamació econòmica relativa als sobrecostos -la resta fins al 22. Les qüestions relatives a l'equilibri financer -un argument recurrent de la concessionària- podran ser examinades, si escau, -diu la resolució del 26 de juliol que cito-, quan s'acabi la construcció."

Introdueixo això per poder dir que vull creure que aquesta no revisió del cànon que avui es consagra, una decisió que, repeteixo, afavoreix la concessionària en contra del Govern en uns 5 milions d'euros pel cap baix, vull creure -repeteixo-, que aquesta revisió no forma part d'una inacceptable revisió de l'equilibri financer a què he fet referència abans.

Crèduls o no, el nostre vot serà desfavorable.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, el Sr. Jaume Serra té la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Ja els avanço que el Grup Parlamentari Liberal votarà a favor del Projecte de llei que avui es presenta a la nostra aprovació, un Projecte de llei que toca un tema ja abastament discutit en aquesta sala des de diferents punts de vista, però el que avui

discutim és el que fa referència a la seva composició accionarial que ja vam defensar en el seu moment i que vam considerar favorable la modificació accionarial que se'ns va proposar. I avui, al cap i a la fi, el que es fa és adequar els estatuts a la situació, permetent i adequant una gestió en els seus òrgans d'administració en aquesta nova situació.

Ja ho hem dit aquí abans, recolzem les tres vessants: accionarial, modificació d'estatuts i reducció de capital -que són les modificacions que recull el Projecte de llei-, i per aquest motiu el Grup Parlamentari Liberal hi votarà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció procediríem a la votació de les altres parts del text que no han estat objecte de la reserva d'esmena.

També recordar el mateix.

Sr. secretari general si sou tan amable?

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí
 M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No
 M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí
 M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí
 M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí
 M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López, secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte?

El Sr. Esteve López:

Sí, són 16 vots a favor, i 11 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, declaro aprovat el Projecte de llei.

6. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme, fet a Varsòvia el 16 de maig del 2005.

La Proposta fou publicada en el Butlletí número 43/2007, del 2 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Arran de l'11 de setembre del 2001, la història del món va canviar, i la cooperació internacional va posar en evidència d'entrar en una fase molt més activa, i és per això que el Govern, el dia 17 de novembre del 2005, va signar aquest Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme, fet a Varsòvia, el 16 de maig del 2005.

L'objectiu del Conveni per a la prevenció del terrorisme és millorar els esforços proporcionats pels estats membres en la prevenció del terrorisme i dels seus efectes negatius sobre el gaudi dels drets humans, especialment del dret a la vida, mitjançant l'adopció de mesures a nivell nacional i del marc de la cooperació internacional, tenint en compte els convenis o els acords bilaterals i multilaterals ja existents entre les parts. Per tal d'assolir el seu objectiu, el Conveni, d'una banda, qualifica com a infraccions penals determinats actes que podrien

derivar en la comissió d'infraccions terroristes, especialment la provocació pública, el reclutament i l'entrenament pel terrorisme; i d'altra banda, reforça la cooperació per a la prevenció del terrorisme, tant a nivell nacional, amb l'adopció de polítiques nacionals de prevenció, com a nivell internacional, amb l'adopció de mesures que completin, i si s'escau, modifiquin els acords d'extradició i de cooperació judicial vigents entre els estats part.

A més, el Conveni preveu l'adopció de mesures suplementàries com la transmissió espontània d'informacions acompanyada d'obligacions relatives a l'aplicació de la Llei i a les sancions.

És per això que, avui, el Govern proposa a aquesta Cambra de ratificar aquest Conveni.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Sr. Jaume Bartumeu, pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 27 de gener del 2005, en la meua qualitat de ponent sobre el projecte del Conveni sobre el terrorisme, vaig intervenir, no aquí sinó davant l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, exposant l'opinió de la Comissió d'Afers Jurídics i dels Drets de l'Home en relació al Conveni, que el dia 17 de maig del 2005 fou signat a Varsòvia en la reunió "Cimera del Consell d'Europa".

És aquest mateix Conveni que avui se sotmet a ratificació.

Em permetreu que recordi molt breument part del que aleshores vaig dir a l'hemicicle d'Estrasburg:

"Els terroristes no comparteixen la nostra lògica democràtica i parlamentària, no entenen els debats que s'allarguen amb l'única finalitat d'afegir, de retirar o d'esmenar un paràgraf. Són aliens a les fineses amb les quals sovint s'examinen totes les propostes.

Els terroristes empenen tot el seu odi, tota la seva força, però també tota la nostra feblesa per combatre i destruir la democràcia.

Els actuen i nosaltres reaccionem. I és així com s'escriu la història.

Cada vegada que es produeix un atemptat, Europa demostra la seva superioritat moral. Però hi ha les víctimes... I cal constatar que fins ara Europa no ha estat a l'alçada de les circumstàncies.

Les víctimes del terrorisme necessiten un reconeixement polític i, fins i tot un paper institucional. No pot ser que hom les mati una segona vegada amb l'oblit...

Periòdicament demostrem la nostra capacitat de reacció davant les tragèdies. Ja comença a ser hora de demostrar que també són capaços d'actuar per evitar-les!..."

Doncs, bé, fou en coherència amb aquelles reflexions, que en la sessió del Consell General del 19 de maig de l'any passat, del 2006, es va debatre una Proposta d'acord del nostre grup parlamentari adreçada a encomanar al Govern que durant el primer període de sessions de l'any passat, del 2006, Andorra figurés ja entre els estats membres del Consell d'Europa que havien ratificat el Conveni per a la prevenció del terrorisme adoptat i signat a Varsòvia, el 16 de maig del 2005.

Amb tretze vots en contra del Grup Parlamentari Liberal, la nostra Proposta d'acord no fou acceptada. El portaveu liberal donà com a argument que es tractava d'un Conveni "... complex..." que podria "... afectar a altres ministeris."

Finalment, divuit mesos després, el Govern ha tramès al Consell General, el 2 d'octubre del 2007, la Proposta d'aprovació de la ratificació del Conveni del Consell d'Europa per a la prevenció del terrorisme que ara debatem.

El nostre grup parlamentari votarà, òbviament, en sentit positiu.

Només hem de lamentar que la petició que, per carta de data 3 de juny del 2005, el president de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, René Van der Linden va adreçar al síndic demanant una ratificació ràpida, hagi trigat més de dos anys en ser escoltada.

Ho lamentem perquè estem convençuts que la prevenció i la lluita contra el terrorisme forma part del patrimoni comú del conjunt de les forces polítiques andorranes.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bartumeu per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Hi ha alguna altra intervenció?

Doncs, havent escoltat les intervencions, proposaria, si no hi ha cap objecció, l'aprovació de la Proposta per assentiment?

Doncs, quedaria aprovada.

Fariem una breu pausa d'uns deu o quinze minuts abans de continuar amb l'ordre del dia establert.

(Són les 18.00h)

(Se suspèn la sessió)

(Són les 18.20h)

(Es reprèn la sessió)

Doncs, reprendríem la sessió.

Continuaríem amb el punt número 7.

7. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei per regularitzar provisionalment les quotes de participació transferides als comuns els anys 2006 i 2007 segons els imports liquidats en els pressupostos de l'Administració general dels exercicis 2005 i 2006, i de suplement de crèdit, per fer front als imports derivats de les regularitzacions provisionals dels exercicis esmentats.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 46/2007, del 12 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Doncs, entrariem a les intervencions dels grups parlamentaris.

Sr. Enric Tarrado, per CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En relació amb aquest Projecte de llei cal dir d'entrada que la seva aprovació sembla del tot necessària per a poder preservar la inversió i el funcionament dels comuns en els termes previstos en la Llei qualificada de transferències.

Amb el Projecte de llei es faculta al Govern per a regularitzar de manera provisional les quotes de participació transferides als comuns durant els exercicis 2006 i 2007, a l'espera que el Govern pugui efectuar-ne la regularització definitiva.

Amb el referit Projecte de llei se sotmet també a l'aprovació del Consell General el suplement de crèdit necessari per a poder fer efectiva la

regularització de les corresponents quotes de participació transferides als comuns.

Tot plegat es tracta de satisfer allò que la Llei qualificada de transferències als comuns estableix tot afavorint les necessitats financeres dels comuns.

Cal dir també que amb l'autorització legislativa que aquí es concedeix al Govern per a regularitzar les quotes i amb el corresponent suplement de crèdit que es presenta per a la seva aprovació, es compleixen els requisits legals exigits pel nostre ordenament jurídic. I el que és més important, es permet als comuns poder disposar dels recursos que la Llei els atribueix per a poder fer front a les seves necessitats inversores i de funcionament.

En qualsevol cas, el nostre vot és favorable al Projecte de llei que s'examina.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Vicenç Alay.

El Sr. Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, el punt que debatem es refereix, com ha dit el Sr. Tarrado, a la regularització de les transferències dels anys 2006 i 2007. Després hi ha un següent punt, el número 8 que es refereix a la regularització de les transferències de l'exercici 2005. Aquesta intervenció que faig val per aquest punt i pel següent. Són reflexions generals.

Ja els hi avanço que el nostre vot serà favorable. Estem a favor. N'hem discutit moltes vegades. Hi estem a favor per vàries raons. Una perquè hi ha un fons d'obligació legal amb totes aquestes decisions. Ja ho vam dir el dia 20 de setembre quan vam debatre la regularització de l'any 2004. I per altra banda, perquè la nostra posició, la posició del Partit Socialdemòcrata ha estat diàfana en aquest tema, i hem sigut sempre molt exigents a l'hora que les transferències als comuns es produïssin en els millors terminis i sense greuges per aquestos.

Aquí, el segon suplement és el que parla, com ja he dit, de l'any 2005, i aquest el número 7, del 2006 al 2007.

Són lleugerament diferents, però ja dic que el vot en ambdós casos serà el mateix, serà favorable.

Vull fer un recordatori ara que parlava que el 20 de setembre parlàvem de la regularització definitiva del 2004, per posar en evidència fins a quin punt aquests

endarreriments de l'Administració arriben a ser gravosos pels comuns. A la darrera sessió, la del 20 de setembre, vam regularitzar un endarreriment que dúiem de 4.100.000 euros. Avui, en el número 8, regularitzarem 5,5 milions d'euros, i en aquest que estem tocant ara, el punt 7 que estem debatent, anem a regularitzar 1.235.000 euros. Si els sumem fa un total de 10.000.000 d'euros que el Govern ha deixat, les arques de l'Administració central han deixat de transferir als comuns amb un endarreriment considerable.

És per això que nosaltres sempre hem defensat que el Govern fos més curós a l'hora d'elaborar els pressupostos perquè no ens trobéssim en situacions com aquestes.

A l'exposició de motius, el Govern es permet una frase que diu que la tardança en l'aprovació de les liquidacions comporta problemes financers a les corporacions locals. El problema primer, torno a repetir, i acabo aquí, prové d'uns pressupostos mal elaborats durant aquests darrers anys.

Moltes gràcies.

Repeteixo per això que el nostre vot segueix sent favorable.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Alay per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jaume Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, ja s'ha dit aquí, i no repetiré els arguments del mandat legal, és a dir de complir la legalitat. Votarem favorablement a aquest Projecte.

Ja s'ha dit, també, amb el que vindrà a continuació, però aquí s'està passant de puntetes sobre un problema subjacent, i sembla que a tots plegats ens faci vergonya dir-ho, però caldrà dir-ho, la Llei també estableix que aquests pagaments s'haurien de fer quan els comptes estiguessin aprovats per aquest Consell, i no ha estat així. Per tant, ja que els altres no s'atreveixen a dir-ho, jo sí que m'atreveixo a fer el *mea culpa* i dir que aquí no hem aprovat a temps aquestes liquidacions, perquè tampoc han estat presentades a la Comissió de Finances. Ho vull dir, perquè sinó sembla que això sigui un estricte mandat legal, i no és ben bé així.

Dit això, hi votarem a favor. Està clar.

Es paga ara perquè no es podia pagar abans, i es paga ara justament perquè hi ha aquest Projecte de llei,

sinó no es podria pagar fins que no hagués estat aprovat per la Comissió de Finances i aquí en el Parlament per l'informe del Tribunal de Comptes.

Res més, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra.

Hi ha alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, i a la vista de les mateixes, proposaria, doncs, l'aprovació del Projecte de Llei per assentiment?

Doncs, quedaria aprovat.

Continuaríem amb el punt número 8.

8. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de la regularització de les transferències als comuns de l'exercici 2005, un cop el Consell General ha aprovat la liquidació del pressupost de l'Administració general de l'exercici 2004.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 46/2007, del 12 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Per part dels grups?

Sr. Enric Tarrado per CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Solament dir que la intervenció que havia fet pel Projecte de Llei anterior, doncs, serveix també per aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Doncs, entenen una mica que el debat és com l'anterior, doncs, proposaria l'aprovació per assentiment del Projecte de Llei?

Doncs, quedaria aprovat.

Punt número 9.

9. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades de l'adquisició de material de telecomunicacions per al Departament de Policia.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 48/2007, del 18 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

El Govern desitja intervenir?

No?

Entraríem, doncs, a les intervencions dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Com és públic, els consellers de CDA + Segle XXI no som partidaris de la política de suplement de crèdit tan sovint practicada pel Govern. De qualsevol manera, cal remarcar que la nostra opinió sobre la mateixa és diferent en el cas en què el suplement de crèdit no es financia amb caràcter a l'endeutament.

No dubtem que les despeses que aquí es proposen finançar siguin necessàries i, a més, el finançament, en aquest cas, s'ha de fer efectiu amb la reducció d'una altra partida pressupostària. Per tant, considerant que el pressupost ha de ser, en determinats casos, un instrument dinàmic, capaç d'adaptar-se a la realitat i, vist que no es proposa incrementar l'endeutament, votarem favorablement al Projecte de Llei de suplement de crèdit que ara s'examina.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata?

Cap intervenció?

Pel Grup Parlamentari Liberal?

Doncs, no havent-hi cap més intervenció, proposaria, també, l'aprovació del mateix per assentiment?

Doncs, quedaria aprovat el Projecte de Llei per assentiment.

Continuaríem amb el punt número 10.

10. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses en concepte d'ajudes per a la conservació integrada, la restauració, el manteniment i la millora del patrimoni cultural, per donar compliment a l'article 35, Ajuts públics, punt 1, de la Llei 9/2003, del 12 de juny, del patrimoni cultural d'Andorra.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 48/2007, del 18 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Desitja intervenir el Govern?

Per part dels grups parlamentaris?

No hi ha cap intervenció?

Doncs, també demanaria a la vista de les mateixes, si no hi ha cap objecció, proposar l'aprovació del Projecte per assentiment?

Doncs, quedaria aprovat per assentiment.

Continuariem amb el punt número 11.

11. Examen i aprovació, si escau, de la Proposta d'acord instant el Govern a negociar amb la concessionària del Túnel d'Envalira unes condicions tarifàries especials pels habitants del Pas de la Casa i per a les persones que hi tenen el seu lloc de treball.

La Proposta d'acord fou publicada en el Butlletí número 50/2007, del 25 d'octubre, i no s'hi ha presentat cap esmena.

Per defensar la Proposta d'acord, en representació del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé la Sra. Pilar Riba. Teniu la paraula.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a aquesta Cambra una Proposta d'acord per a instar al Govern a negociar amb la concessionària del Túnel d'Envalira unes condicions tarifàries especials pels habitants del Pas de la Casa i per a les persones que hi tenen el seu lloc de treball.

A l'inici, aquest projecte d'infraestructura havia de facilitar, d'una part, l'accés i les comunicacions França/Andorra i, d'altra part, trencar l'aïllament dels habitants del Pas de la Casa amb la resta de les valls.

El segon d'aquests objectius ja es va veure compromès per les tarifes elevades que es varen establir en el seu moment.

L'article 8 del Decret de data 31 de juliol de 1998, relatiu a l'adjudicació de la concessió administrativa per a l'acabament dels estudis, redacció dels projectes constructius, finançament, construcció i explotació del Túnel d'Envalira i els seus accessos, fa referència només als peatges inicials per temporades i tipus de vehicles, i s'oblida totalment de les tarifes especials que haurien d'haver beneficiat els habitants del Pas de la Casa, així com les persones que hi tenen el seu lloc de treball permanent.

En data 9 de març del 2005, el Govern va acordar, mitjançant una modificació de contracte, una nova estructura tarifària que contempla cinc categories de vehicles, i l'aplicació d'una tarifa única anual per a cada classe de vehicle. Actualment la tarifa per a un vehicle lleuger, classe 1, és de 5,80 euros per trajecte.

Des de la posada en funcionament del Túnel d'Envalira, els habitants del Pas de la Casa s'han vist obligats a recórrer als organismes oficials per fer-los-hi palesa la discriminació que pateixen a l'hora d'utilitzar aquesta infraestructura.

Val a dir que el Govern ha obert altres túnels sense peatge, alternatius a la carretera general, com és el cas del Pont Pla i properament el dels Dos Valires, i que això accentua encara més les desigualtats que existeixen entre els habitants de les valls.

L'informe de l'any 2006, presentat pel Raonador del Ciutadà al Consell General, fa menció de l'expedient número 227/06, que va portar aquesta institució a emetre una Recomanació al M. I. Sr. Cap de Govern, després de l'escrit de reclamació adreçat per l'Associació de Veïns i Comerciants del Pas de la Casa, on manifestaven que, cito "... des de l'inici de l'activitat del túnel, obtenir la seva gratuïtat o un preu avantatjós havia estat per ells un dels cavalls de batalla, i que des de la seva obertura havien patit els pitjors moments d'aïllament en molts anys, ja que semblava que, des de llavors, obrir el Port d'Envalira ja no era una prioritat...". Fi de citació.

Val a dir també que la utilització del túnel per un major número de vehicles suposaria una reducció de les emissions contaminants en comparació amb el pas del Port d'Envalira, generaria un estalvi en el consum de carburant contribuint així al desenvolupament sostenible i també suposaria una major seguretat per als automobilistes.

No llegiré la part expositiva de la Proposta que figura en el Butlletí del Consell General número 50/2007, del 25 d'octubre. Em limitaré, doncs, a llegir el text de la Proposta d'acord que presentem avui i que és el següent:

“Encomanar al Govern que iniciï les negociacions escaients amb la societat concessionària del Túnel d’Envalira amb la finalitat d’aconseguir pels habitants del Pas de la Casa, així com per a les persones que hi tenen el seu lloc de treball permanent, ja sigui la gratuïtat o, si més no, uns abonaments que vinguin a reduir de manera important el sobrecost suportat pel fet de l’aïllament del Pas de la Casa en determinades èpoques de l’any.”

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba per la seva intervenció.

Passariem, doncs, a les intervencions dels grups parlamentaris.

Per CDA + Segle XXI, Sra. Lurdes Font.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers de CDA + Segle XXI considerem que és una bona iniciativa tractar de millorar les condicions tarifàries en relació a l’ús del Túnel d’Envalira, per a la gent que viu i treballa al Pas de la Casa.

És cert que per a les persones que s’han de desplaçar cada dia pel referit túnel el cost del peatge és bastant significatiu i, a més, cal tenir en compte que durant l’hivern l’ús del túnel és, durant molts dies i degut a les condicions meteorològiques, gairebé obligat.

Així doncs, ens sembla bé encomanar al Govern que obri negociacions amb la concessionària per tal d’aconseguir rebaixar el sobrecost econòmic en matèria de transport que per a moltes persones representa el fet de viure o treballar al Pas de la Casa. Aquesta iniciativa, que és força raonable, compta amb precedents similars ja desenvolupats en els països del nostre entorn. A més, entenem que el mandat que es dona al Govern amb aquesta Proposta d’Acord és prou obert, ja que permet trobar solucions graduals que poden anar des de la gratuïtat per a determinats usuaris fins a l’establiment d’abonaments amb preus especials per a determinats períodes de l’any i per a determinats grups de població.

Per tot el que s’ha dit, el nostre vot serà favorable a la Proposta d’acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Alain Bernat teniu la paraula.

El Sr. Alain Bernat:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 24 d’octubre, la Sindicatura va admetre a tràmit parlamentari una Proposta d’acord presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, en la qual s’insta al Govern a negociar amb la concessionària del Túnel d’Envalira condicions tarifàries preferents pels habitants i treballadors del Pas de la Casa.

Al respecte, el Grup Parlamentari Liberal ha estimat oportú no presentar esmenes al seu redactat, per bé que sí creu escaient efectuar certs matisos abans que la present Proposta sigui sotmesa a la consideració d’aquesta Cambra.

La concessió és un contracte bilateral, en aquest cas celebrat entre el Govern i l’empresa concessionària, amb vocació de perdurar per un termini cert, i qualsevol modificació del mateix pot provocar una reconsideració, no sols de l’extrem proposat, sinó de les repercussions que aquesta porta associades respecte al conjunt de l’acord. Al respecte, el Grup Parlamentari Liberal és conscient de la significació d’una Proposta que insta a modificar un acte propi dut a terme pel Govern.

Al seu torn, el fet que els treballadors i ciutadans del Pas de la Casa puguin obtenir reduccions en les tarifes per a la utilització del Túnel d’Envalira no posa cap objecció al grup al qual represento. Ans al contrari, el que sí la posa en un grau força elevat és l’oportunitat del Grup Parlamentari Socialdemòcrata per a la presentació, en període de companya comunal, d’aquesta Proposta d’acord.

Més enllà de la Proposta concreta i, sense atendre a la consideració de la residència o lloc de treball, nosaltres creiem fermament en el criteri objectiu de la major utilització. D’aquesta forma s’aconseguiria no discriminar els usuaris per raó del seu lloc de treball o la seva residència, assolint que tots els ciutadans d’Andorra que utilitzen regularment aquesta infraestructura rebin un tracte igual. No cal oblidar que el túnel constitueix una eina dinamitzadora d’entrada i sortida cap al país veí, França.

Optar per aquest criteri objectiu facilita i comporta una reducció dels tràmits administratius ja que evitaria haver de fiscalitzar el que és resident i quan una persona és treballadora al Pas de la Casa (quan el seu lloc de prestació dels serveis laborals està radicat al Pas de la Casa o quan l’empresari hi té el seu domicili o raó social).

Amb aquesta exposició d'alternatives vull deixar palès que el contingut d'aquesta Proposta d'acord fa temps que és objecte de consideració i especial atenció per part del Grup Parlamentari Liberal.

També tinc a bé remarcar que a la parròquia d'Encamp, Units pel Progrés, la força política a la que donem suport, contempla en l'epígraf c) de l'apartat "gestió comunal" del seu programa electoral, aquesta proposta que tan oportunament el Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha entrat a tràmit.

Per acabar, m'agradaria reiterar que la voluntat de no esmenar el text proposat no ve motivada tant per l'encert o no del contingut o pel seu citat oportunisme, sinó per la coincidència en la necessitat sobre la que ja s'hi treballava conjuntament amb el Ministeri de procurar avantatges en les tarifes al conjunt d'usuaris del Túnel d'Envalira.

Només em resta anunciar el vot favorable del nostre grup parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bernat per la seva intervenció.

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Per CDA + Segle XXI?

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sra. Pilar Riba.

La Sra. Maria Pilar Riba:

Gràcies Sr. síndic.

Celebro que el grup CDA + Segle XXI hagi donat el seu suport a la Proposta d'acord presentada pel nostre grup. I els hi agraeixo moltíssim.

Sens dubte els habitants del Pas de la Casa podran beneficiar de les mateixes condicions que beneficien tots els habitants de les valls.

Moltes gràcies.

El Grup Liberal, és clar, jo ja m'esperava que hi hagués una miqueta de...

(Se sent riure)

Sí... només li voldria dir el fet de titllar la nostra Proposta d'acord d'oportunista. Però els hi voldria dir que tots els usuaris del Túnel d'Envalira no són tots electors, i potser de bon tros, que el Govern liberal es va oblidar en el seu moment dels habitants del Pas de la Casa, i que després de totes les

reclamacions que han anat presentant sempre, els hi han fet cas omís.

Doncs, si hi hagués hagut voluntat per part seva, han tingut suficientment temps per demanar una revisió de les tarifes. Cosa que fins ara no ho han fet. Val?

Llavors, també els hi voldria agrair per això, que hagin donat suport a la nostra proposta i que s'hagin adherit, també, a solucionar aquest problema que tenen els habitants del Pas de la Casa.

La nostra idea inicial era la gratuïtat, obtenir la gratuïtat, però tal com ha dit la Sra. Lurdes Font, les solucions que hem proposat han sigut unes solucions graduals. Però de bon principi la nostra idea ja era la d'obtenir la gratuïtat. O sigui que potser d'aquí en endavant potser s'hi arribarà. Però de moment dono les gràcies als dos grups per haver recolzat la nostra Proposta.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Riba per la seva intervenció.

Hi ha alguna altra intervenció?

Sr. Alain Bernat, pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Alain Bernat:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, pensava que no ens ho agrairia. Al final volia fer referència que allò important era el nostre últim punt en el qual anunciàvem el vot favorable. I és més, no ens ha costat massa decidir-nos per acceptar aquesta Proposta, ni molt menys, per la part de tot el grup, i m'agrada que sigui ambició en el fet que anem a la gratuïtat total.

M'agradaria fer rellevància en el punt en què li he dit que feia temps, i és cert, que jo personalment, amb dos ministeris del Govern, hi hem pogut parlar, i fa temps que hi estem negociant. Parlo de l'oportunisme perquè nosaltres no ho haguéssim fet ara, sinó després, al guanyar les eleccions comunals a Encamp.

(Se sent riure)

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, entenen una mica les intervencions, i no havent-hi cap objecció, proposaria l'aprovació de la Proposta d'acord per assentiment?

Doncs, quedaria aprovada.

Punt número 12.

12. Examen i aprovació, si escau, del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració, del 14 de maig del 2002.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí 52/2007, del 8 de novembre.

El Sr. Francesc Rodríguez Rossa ha formulat sis reserves d'esmena.

Abans de procedir al debat i votació de les reserves d'esmena i segons disposa el Reglament del Consell General, intervindrà per exposar l'informe de la Comissió el Sr. Jordi Jordana Rossell, nomenat ponent per la Comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 7 de maig, la Comissió Legislativa d'Interior, em va nomenar ponent del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració, del 14 de maig del 2002, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de les reunions celebrades els dies 7 i 30 de maig, els dies 4 i 18 de juny, el dia 26 de setembre i el dia 29 d'octubre del 2007, ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes presentades a aquest.

Al Projecte de llei s'hi han presentat un total de 54 esmenes, de les quals 7 esmenes han estat presentades per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI i 47 han estat presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De les esmenes presentades: 19 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 4 esmenes s'han aprovat per majoria; 8 esmenes s'han transaccionat i aprovat per unanimitat; 2 esmenes s'han transaccionat i aprovat per majoria; 15 esmenes no han estat aprovades, i 6 esmenes han estat retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Acabada la intervenció del ponent, i d'acord amb l'article 101.2 del Reglament del Consell General, procediríem al debat i votació dels articles objecte de les reserves. Posteriorment seguirem el debat de la resta del text, i finalment procedirem a la votació del conjunt del text.

Doncs, començaríem per les reserves d'esmena, la número 1.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Si el Sr. síndic no hi veu inconvenient i la resta de membres tampoc, desitjaria fer la proposta d'agrupar, almenys pel que fa al debat les reserves d'esmena amb tres grups diferents: per una banda les reserves 1 i 13, per una altra banda l'esmena 12, i per una altra banda les esmenes 30, 32 i 35.

Es demana aquesta agrupació perquè són esmenes que tenen una relació molt directa les unes amb les altres i penso que no val la pena fer debats diferents quan la qüestió que s'analitza és exactament la mateixa, en els tres casos.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna objecció per part dels grups parlamentaris per fer aquesta agrupació?

Doncs, si no hi ha cap objecció, procediríem al primer debat corresponent a les esmenes 1 i 13.

Reserva d'esmena 1 i 3 que correspondrien, doncs, a les esmenes 1 i 13 de l'informe del ponent.

Intervindria per defensar l'esmena el Sr. Francesc Rodríguez.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, jo havia previst fer-ho al revés, però no tinc cap inconvenient de fer-ho així, començar per la 12 i després la 1 i la 13, perquè la 1, de fet és una conseqüència de la 13. Però si ho vol fer així, no hi tinc cap inconvenient.

El Sr. síndic general:

Si els grups parlamentaris no hi veuen cap objecció, començaríem, doncs, tal com demana el ponent?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, començaríem per la reserva d'esmena número 2 que correspon a l'esmena número 12 de l'informe del ponent.

Sr. Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, tal com deia fa un moment, vist que la reserva d'esmena 1 té una relació directa amb la 13, analitzarem, si sembla que va ve a tothom, en primer lloc l'esmena 12 de l'informe del ponent, relativa a una modificació de l'article 8 del Projecte de llei, i en fer la defensa, tal com he dit, de la reserva d'esmena 3 faria també la de la 1.

L'article 8 del Projecte de llei que ara estem analitzant, modifica l'article 43 de la Llei qualificada d'immigració. L'objecte de la modificació presentada pel Govern sembla que és, essencialment, fixar a la Llei d'immigració, en lloc de remetre's a la legislació sanitària o a disposicions reglamentàries, els criteris en els que s'ha de basar el Servei Mèdic d'Immigració en el moment de declarar l'aptitud per residir i/o per treballar a Andorra. Cal dir que, d'entrada, si la filosofia real del canvi fos aquesta, no ens semblaria del tot malament. En realitat, pensem que la modificació respon a la voluntat, -estem segurs-, d'introduir en la legislació criteris econòmics que prevalguin sobre l'estat de salut de l'immigrant, amb el qual no hi podem estar d'acord, i estic anunciant, ara ja, amb aquesta afirmació el primer dels arguments que ens han portat a presentar la reserva d'esmena 3 relativa a l'esmena 13.

En adoptar el nou redactat, el Govern sembla reprendre el de l'article 13 de la Llei qualificada d'immigració vigent, relatiu a les condicions de salut de les persones que desitgen entrar al Principat d'Andorra. Tanmateix, oblida la paraula "greu", que qualifica el risc que no ha de representar per a la salut pública la persona concernida. Aquest fet ens podria portar a la incongruència que per una simple grip, que si la legislació sanitària així ho especificués, podria ser considerada una malaltia de risc per a la salut pública, s'hagi de declarar obligatòriament, perquè així ho manaria la Llei, la persona no apta per residir i/o treballar. Suposo que ja hauran entès que estic portant l'exemple al paroxisme.

Per tant, en base a la necessitat clara per a nosaltres que només siguin les malalties que representin un risc greu les que hagin de ser mereixedores d'un refús de declaració d'aptitud, -evidentment, sense entrar ara a valorar quines són les afeccions que poden merèixer aquesta consideració, ja que segurament ha de ser la legislació sanitària la que ho fixi-, i també

per harmonitzar el redactat de les disposicions contingudes en la Llei, -ens hem referit fa un moment a l'article 13, però també al 104, que tracta del foragitament, reprèn la mateixa terminologia de risc greu-, demanem, doncs, que s'afegeixi la paraula "greu" quan es qualifica, a l'apartat a) de l'article 43 de la Llei qualificada d'immigració, el risc per a la salut pública que no ha de representar la persona que vol residir i/o treballar a Andorra i, per tant, que s'aprovi l'esmena 12 reservada al redactat de l'article 8 del Projecte de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració, del 14 de maig del 2002.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez.

El Govern desitja intervenir.

Pels grups parlamentaris?

No hi ha cap intervenció?

Sí, Sr. Joan Albert Farré, pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Joan Albert Farré:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tot i que el nostre grup parlamentari considera que la paraula "greu" per si sola podria ser suficient, és cert també que l'abast del terme va molt relacionat amb les previsions o recomanacions que puguin existir en matèria sanitària en aquest sentit.

Per tant i compte tingut que, també, els article 13 i 104 de l'actual Llei qualificada d'immigració utilitzen el terme "risc greu", el nostre grup parlamentari valora positivament la reserva d'esmena efectuada i per coherència amb el text, que també entenem que és un factor d'interès a mantenir, i votarem a favor d'aquesta reserva d'esmena

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Doncs, entenent una mica les intervencions, proposaria l'aprovació per assentiment de la reserva d'esmena?

Doncs, quedaria aprovada.

Continuaríem, doncs, amb l'agrupació d'esmenes, corresponents a la 1 i la 3, ara sí, que correspondrien a les esmenes número 1 i 13 de l'informe del ponent.

Intervé el Sr. Francesc Rodríguez. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, faré ara conjuntament la defensa de les esmenes 3 i 1 ja que, tal com he exposat, la reserva d'esmena 1 té una relació directa amb la 3. Aquesta darrera reserva, la 3, es refereix a l'esmena 13 de l'informe del ponent, relativa, com la que hem analitzat ara fa un moment, a una modificació de l'article 8 del Projecte de llei; la reserva 1 es refereix en concret a l'esmena 1 de l'informe del ponent i proposa suprimir un paràgraf de l'exposició de motius.

Ja he exposat que l'article 8 del Projecte de llei modifica l'article 43 de la Llei qualificada d'immigració. També he dit quin era el nostre sentir en relació amb la modificació presentada. Tanmateix, i breument, entraré una mica més sobre el contingut de l'apartat c) d'aquest darrer article, que es proposa suprimir, després de fer unes altres consideracions.

De fet, i malgrat allò que he dit fa una estona, el Govern deixa ben clara la seva intenció en proposar la modificació de l'article 43 de la Llei d'immigració, i ho fa precisament en el paràgraf de l'exposició de motius que proposem que se suprimeixi, quan diu i cito: "La necessitat d'evitar un efecte negatiu en el sistema sanitari andorrà de l'arribada d'immigrants atrets per una bona atenció que els pot mancar a altres llocs justifica el manteniment dels criteris aplicats fins ara". De fet, allò que fa, és reconèixer que fins ara ha estat aplicant una política sense la cobertura legal necessària, -i dic bé legal, no normativa. Això és molt greu. Evitar que les paraules que acabo de llegir quedin fixades en un text legal seria raó suficient per acceptar la supressió del paràgraf de l'exposició de motius que demanem. Si s'acceptés la supressió de l'apartat c) de l'article 43, no cal dir que la supressió d'aquest paràgraf de l'exposició de motius seria totalment necessària, sobretot, per congruència.

Quant al contingut de l'apartat c) de l'article 43, ja he dit que ens oposem a què els criteris econòmics prevalguin per davant dels sanitaris en el moment de declarar l'aptitud a residir i/o treballar al país, i per tant no hi insistiré. Hi ha però un altre motiu, que al nostre entendre, fa necessària la supressió d'aquest apartat i és de congruència de la disposició també. Demano als presents que analitzin, -almenys jo no ho he sabut fer d'una altra manera-, detingudament el redactat i que valorin si l'estat de salut d'una persona que sol·licita una autorització d'immigració pot posar en perill o introduir desequilibris greus en

el sistema sanitari públic. Jo penso que per poca reflexió que es faci es pot afirmar que no.

Per tant, encara que no estiguin d'acord amb la nostra apreciació de no fer prevaler criteris econòmics en la declaració d'aptitud, la segona raó pensem que seria suficient per acceptar la nostra esmena i votar favorablement la reserva, cosa que actualment els hi demano de fer.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula.

El Sr. Antoni Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no tenia pas intenció d'intervenir en el debat de les reserves d'esmena, perquè considero que és un debat que han de dur a terme els consellers generals, però el Sr. Rodríguez ha fet una manifestació que no puc evitar de contestar, en el sentit que no apliquem la legalitat, sinó la normativitat.

Aquest Govern, des del primer dia que va entrar en funció aquesta Llei, està aplicant la legalitat. La continua aplicant i l'aplicarà. Tingui la consciència ben tranquil·la Sr. Rodríguez, i sapiguen que aquest ministre està aquí per vetllar-hi. Per tant, entengui que no pugui deixar passar que vostè em digui això sense dir-li res. Li dic educadament, només faltaria, i amb tota correcció. Però, el principi de legalitat és un dels principis que informen la meua acció al Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. ministre.

Per part del Grup Parlamentari CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado teniu la paraula.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

En la reserva d'esmena número 1 es proposa suprimir el paràgraf de l'exposició de motius en el que es justifica la necessitat de donar cobertura legal als criteris establerts per reglament que s'han utilitzat fins ara per a determinar les condicions d'aptitud per a obtenir una primera autorització.

Des de CDA + Segle XXI estem d'acord amb els referits criteris i, per aquest motiu no donarem suport a la reserva d'esmena número 1 presentada pel Partit Socialdemòcrata.

I en el cas de la reserva d'esmena número 3, el text reservat proposa suprimir el condicionant derivat de la viabilitat econòmica el nostre sistema sanitari. Nosaltres, en canvi, som partidaris de mantenir aquest criteri, i per això votarem en contra de l'esmentada reserva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La Llei qualificada d'immigració, del 14 de maig del 2002, no incloïa els criteris econòmics com a factor determinant a l'hora d'atorgar permisos de residència i treball al Principat.

El paràgraf de l'exposició de motius de la present Llei, objecte de la primera reserva d'esmena del Partit Socialdemòcrata, exposa la necessitat d'evitar que l'arribada d'immigrants que eventualment puguin ser atrets per aconseguir una millor atenció sanitària que els pot mancar en altres llocs, pugui suposar un efecte negatiu en el nostre sistema sanitari.

Per evitar que es produeixi aquesta circumstància el Projecte de Llei de modificació que es debat avui en aquesta Cambra, inclou en el seu article 8 un nou paràgraf per afegir a l'article 43, que determina que la nova sol·licitud no pot representar una càrrega excessiva pel sistema sanitari públic que pugui posar en perill la viabilitat econòmica o introduir-hi desequilibris greus, paràgraf que ha estat objecte també de la reserva d'esmena 3 per part del Partit Socialdemòcrata.

El Grup Parlamentari Liberal, considera que és convenient mantenir la redacció actual del Projecte de Llei, tant en la seva exposició de motius com en l'article 8 esmentat, atès que considera necessari introduir a la Llei el factor econòmic que afecta a la sanitat pública i al sistema de seguretat social, com un element més que pugui resultar determinant en el moment de produir-se l'atorgament de l'autorització de residència i treball, atenent a més que aquesta classe d'autorització va dirigida a persones que a priori puguin o tinguin aptituds per al treball, i que

l'existència de certes patologies cròniques tendents a la incapacitació poden acabar mermant aquesta aptitud a més de suposar una càrrega per a la sanitat pública.

Així doncs, la inclusió del present paràgraf en aquesta Llei, permetrà al Govern regular via reglamentària i determinar els paràmetres i les condicions que s'han de tenir en compte en el moment de procedir a la denegació d'autoritzacions per aquesta causa.

Sr. Rodríguez, li he de dir que he escoltat amb atenció la motivació de la seva reserva d'esmena qüestionant el fet que una denegació per aquesta causa pugui posar en perill o introduir desequilibris greus en el sistema sanitari andorrà, argument que li he de manifestar, amb el degut respecte, consideració i acatament a les decisions dels tribunals per l'eventual cas que haguessin d'intervenir per determinar o decidir sobre aquest afer, que el grup parlamentari no comparteix els seus arguments perquè considera que la interpretació del redactat del tercer paràgraf de l'article 8 del Projecte de Llei, no s'ha d'interpretar de manera individual o substantiva, sinó que s'ha d'interpretar com a perill potencial i abstracte per a la viabilitat del sistema sanitari andorrà, d'acord amb el mateix principi d'igualtat que figura en l'article 6 de la nostra Constitució, en el sentit que si es concedeix a una persona, s'ha de concedir a totes les altres que es trobin en la mateixa situació, fet que sí que comportaria una càrrega excessiva pel nostre sistema sanitari.

Pels motius exposats i amb l'ànim de procedir a la màxima salvaguarda de la riquesa i generositat del nostre sistema sanitari, el grup parlamentari votarà en contra de la reserva d'esmena número 1 i 3 del Projecte de Llei.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré.

Hi hauria alguna altra intervenció?

Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

De la intervenció que ha fet el Sr. ministre, jo no he dit que vostès... o no ho afirmo jo, ho afirmen vostès en l'exposició de motius. Per tant, dic que fóra bo que s'eliminés aquest paràgraf, perquè llavors no hi quedarà el dubte. Jo m'imagino que ho deuen fer bé, però és que vostès estan dient que no ho fan bé.

Això és el que m'he dit jo. Jo no dic que vostès ho facin sense complir la legalitat vigent, però és el que diu el paràgraf aquest.

Per tant, torno a demanar que si es vol resoldre aquesta qüestió, la forma senzilla és suprimir aquest paràgraf de l'exposició de motius.

Pel que deia el Sr. Farré ara fa un moment, estic segur que serà la Batllia al final. Jo n'estic segur que serà la Batllia que dirà, doncs, que sí o que no, perquè els recursos estan cantats, si avui s'aprova aquesta disposició, cosa que estic veient que sí.

I també li volia dir que l'abstracció, ni que sigui de forma conceptual, nosaltres pensem que no té cabuda en un text legal.

Res més gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, procediríem a la votació de la reserva d'esmena, recordant que sí seria acceptar l'esmena, i en cas contrari el no seria rebutjar l'esmena, i quedaria el text tal com ha sortit de la Comissió.

Sr. secretari general.

(Se senten veus)

Estem votant l'esmena 1 i 3, les dues conjuntament, ja que s'ha celebrat el debat conjuntament, a no ser que demanin Ses Excel·lències de votar-ho per separat.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Si em permet. Jo com que havia fet el suggeriment i vista la interpretació que es feia del paràgraf de l'exposició de motius, i que ningú ha dit res, no sé. Si vostè interpreta que això vol dir que estan d'acord amb la seva primera intervenció, a mi em sembla bé. A nosaltres ens sembla bé que es voti conjuntament. Cap inconvenient.

El Sr. síndic general:

Hi hauria alguna altra objecció?

Doncs, votàriem conjuntament l'esmena 1 i 3.

Ara sí, Sr. secretari general, si sou tan amable.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdguer Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable.

El Sr. Esteve López:

12 vots a favor, i 15 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, queda desestimada la reserva d'esmena.

Continuaríem amb l'agrupació d'esmenes números 4, 5 i 6 que corresponen a les esmenes número 30, 32 i 35 de l'informe del ponent.

Intervé, també en aquest cas per defensar l'esmena el Sr. Francesc Rodríguez. Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Les altres tres esmenes que han estat reservades, com molt bé acaba de dir el Sr. síndic, són la 30, la 32 i la

35 de l'informe del ponent, i totes fan referència al reagrupament familiar.

De fet, en el moment d'entrar a tràmit parlamentari el Projecte de Llei que estem analitzant, ja va quedar clar que la mesura essencial de la modificació de la Llei era posar barreres temporals al reagrupament familiar. No cal dir que nosaltres no estem d'acord amb aquest principi. Tanmateix, i amb la voluntat d'oferir la deguda protecció al problema que sembla que existeix de l'encadenament en el reagrupament, en la nostra esmena a l'article 18, que modifica l'article 87 de la Llei qualificada d'immigració, es proposa una solució al respecte, que pensem que es prou coherent i efectiva. Ha prevalgut, en l'examen de les esmenes en Comissió, la limitació d'un any de residència per poder demanar el reagrupament familiar i la nostra proposta no ha estat tinguda en compte, i per això avui portem la qüestió al Ple.

No ens serveix l'argument aportat que els convenis signats amb els països veïns posin remei a la situació dels seus nacionals permetent el reagrupament immediat. Nosaltres volem que el reagrupament pugui ser immediat per a totes les persones que ho demanin, perquè estem convençuts que amb la disposició que es vol aprovar, i malgrat els informes dels que s'han proveït, s'està conculcant l'esperit, sinó vegi la lletra, de l'article 13 de la nostra Constitució que diu que: "Els poders públics promouran una política de protecció de la família, element bàsic de la societat". Amb la modificació de l'article 87 de la Llei qualificada d'immigració s'està fent exactament el contrari, i s'està anant també contra les disposicions de l'article 39 de la Constitució quan diu que el contingut dels drets i llibertats reconeguts al capítol tercer del títol II, del qual forma part l'article 13, no pot ésser limitat per la llei. És evident que encara que ho volguéssim, -que no és el cas-, no podríem donar suport al text proposat pel Govern.

Fins aquí m'he referit a l'esmena 30.

Les esmenes 32 i 35, a part d'adaptar les disposicions que contenen els articles 88 i 91 de la Llei qualificada d'immigració, tornen bàsicament al redactat vigent dels mateixos, ja que pensem que és més concret i entenedor. Sense entrar ara en el detall de les modificacions formals, sí que vull esmentar que per a nosaltres el pare o la mare del menor reagrupat ho ha de poder fer al seu torn sense condicions si n'exerceix la tutela legal, i que els ascendents a càrrec del cònjuge també s'han de poder reagrupar, i que així ho preveu l'esmena a l'article 19, que modifica l'article 88.

Si s'acceptés l'esmena 30, per coherència caldria acceptar les altres dues, sinó el text global perdria la

seva congruència; per això n'hem proposat el debat comú, i en aquest cas sí que pensem que també se'n pot fer la votació de forma conjunta. Tanmateix, ja dic que no ens fem il·lusions quant al resultat de la votació.

Acabaré aquesta defensa dient que és difícil esmenar una Llei que presenta tantes contradiccions com la Llei qualificada d'immigració, i que l'anàlisi dels articles que ara estem realitzant n'és un exemple clar. Però aquesta és una altra qüestió i ja en tornarem a parlar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Pels grups parlamentaris?

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei proposa un cert enduriment de les condicions necessàries per poder procedir al reagrupament familiar entre les que destaca l'exigència d'un termini d'un any de residència del treballador per a poder procedir al reagrupament de la seva família, així com l'establiment d'altres criteris restrictius.

Des de CDA + Segle XXI som partidaris de mantenir aquests criteris, a la vegada que volem recordar que els mateixos no són d'aplicació en relació als estats amb els quals s'han signat acords d'estada i circulació de persones. Cal esmentar els casos d'Espanya i de França, països amb els quals s'ha signat un trilateral per regular aquesta matèria, o el cas de Portugal, Estat amb el qual s'ha signat un acord bilateral.

I cal recordar també, que en tots aquests casos s'estableixen condicions més avantatjoses per al reagrupament dels familiars dels treballadors establerts a Andorra que les que es desprenen del Projecte de llei que ara s'examina.

En qualsevol cas, el nostre vot és contrari a les reserves d'esmena 4, 5 i 6.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Tarrado.

Pel Grup Parlamentari Liberal.

Sr. Joan Albert Farré teniu la paraula.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

Des del Grup Parlamentari Liberal entenem que promoure una política de protecció a la família és un element bàsic en una societat moderna, i en aquest sentit, en política immigratòria no hi ha dubte que una de les principals qüestions que es plantegen és la regulació del dret al reagrupament familiar que faci la Llei d'immigració. Així la nostra Llei d'immigració del 14 de maig de l'any 2002 ja va preveure i preservar el dret al reagrupament familiar dels nostres residents, dret que va ser regulat de manera àmplia i protectora per les famílies.

Es dona la circumstància, que els fluxos migratoris en el nou món cada cop més globalitzat, són cada vegada més importants, motiu pel qual la majoria dels estats europeus han anat i estan modificant les seves legislacions en matèria d'immigració i estrangeria, en sentit cada vegada més restrictiu, de manera que en el moment actual resulta que la nostra legislació és una de les més obertes en el context europeu en matèria de reagrupament familiar.

Paral·lelament, el nostre país ha vist darrerament com la figura del reagrupament familiar ha estat utilitzada de manera aparentment abusiva, desvirtuant a còpia de reagrupaments en cadena el principi del nucli familiar més immediat. Aquesta utilització exhaustiva de la figura del reagrupament com a eina per introduir al país col·lectius de persones de fora del nucli familiar immediat, han fet necessari introduir a la Llei certes modificacions i restriccions del nostre reagrupament en relació amb el parentiu, la capacitat econòmica i l'habitatge adequat, per tal, tot i salvaguardar la família com a nucli central de la nostra societat, d'evitar de manera justa i raonada que es produeixi un abús d'aquesta figura, millorant, alhora, la qualitat de vida de les persones.

En aquest sentit, cal remarcar a priori que els nostres veïns naturals amb els quals existeixen relacions històriques d'amistat i cooperació, Andorra per mitjà de tractats internacionals ja els dispensa un tracte preferent també a nivell de reagrupament familiar, essent aquest regulat a l'article 9 del Conveni trilateral signat amb Espanya, França, i Portugal. Per tant, cal matisar i deixar clar que la nova regulació introduïda en la present Llei que introdueix restriccions al dret del reagrupament familiar, només afectaria als col·lectius procedents de països tercers que no tinguessin signat cap mena de tractat amb l'Estat Andorrà, col·lectius que val a dir també, són

aquells en els quals s'ha apreciat únicament la necessitat de procedir a una nova regulació en l'apartat del reagrupament familiar, sempre sense entrar en contradicció amb els principis de dret internacional sobre drets civils i socials.

D'acord amb l'exposat i en referència amb la reserva d'esmena 4, el nostre grup parlamentari considera adient mantenir el requisit de l'any de residència al Principat, atès que es pretén que durant aquest primer any es creï un vincle territorial entre la persona nouvinguda al país, i s'estabilitzi la residència de la persona, i més encara tenint en compte, com s'indica en l'apartat segon del mateix article, que el reagrupament continua essent immediat amb els fills majors i menors d'edat en el supòsit que ambdós progenitors hagin obtingut la seva condició de resident al Principat d'Andorra i, per tant, el nucli central de la família quedat també salvat del termini de l'any.

També vull esmentar que el termini de l'any, entenem que és un termini més que raonable, i diem això perquè és un termini que els nostres veïns, Espanya i França, també l'utilitzen, i és un dels terminis més baixos, perquè hi ha altres països que aquest termini l'augmenten fins a cinc anys, com és el cas de Suïssa.

La reserva d'esmena cinquena presentada pel Grup Socialdemòcrata, proposa l'extensió, també, d'aquest reagrupament familiar per a les persones que trobant-se fora del nucli familiar més íntim puguin utilitzar la seva condició de genitor d'un menor, per venir al Principat d'Andorra i, si s'escau, reagrupar-se també amb els altres fills d'altres pares, proposta que dona, al nostre entendre, un contingut també massa ampli a la figura del reagrupament, donant peu a reagrupaments successius, que són contraris, entenem, a la filosofia de manteniment i de defensa del nucli familiar, de les famílies, entenent per aquest, el nucli familiar, la llar familiar on viu la família. I més tenint en compte, també, que amb aquesta Llei hi ha altres relacions de dependència que estan vinculats amb el reagrupament com són les responsabilitats econòmiques, d'acollida i d'habitatge que imposa el reagrupament, que amb aquesta esmena serien difícils de mantenir.

La reserva d'esmena sisena proposada pel Grup Socialdemòcrata, proposa que l'acreditació de mitjans econòmics per assegurar un nivell de vida digne i un allotjament adequat no es tingués en compte pel cònjuge, fills menors d'edat, ni tampoc pels altres fills menors d'edat del cònjuge. El nostre grup parlamentari considera que el manteniment del text original, també en aquest cas, és convenient quan la raó del reagrupament prové d'una relació de dependència, que implica certes responsabilitats tant

econòmiques com d'acollida pel reagrupant, i per tant, és necessari que es pugui garantir una convivència digna i pacífica.

Per aquests motius, el nostre grup parlamentari votarà en contra d'aquestes tres reserves d'esmena.

Pel que fa, ja que tinc l'oportunitat de parlar després de vostè, en referència a la seva intervenció que ha esmentat l'article 13 de la nostra Constitució, he de dir que entenem que aquest precepte s'ha d'interpretar no en sentit estricte, sinó d'una manera àmplia com un principi rector dins de l'àmbit social. I per tant, és un principi que no s'ha de reconèixer o entenem que no s'ha de reconèixer d'una manera incondicionada, sinó dins d'un marc normatiu on es fixin uns requisits per exigir aquest reagrupament. Entenem, doncs, que el legislador disposa de cert marge d'opció política per regular-lo de la manera que entengui, que sigui la més ajustada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré per la seva intervenció.

Hi ha alguna altra intervenció?

Sr. Rodríguez Rossa teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, començaré pel final, per la intervenció del Sr. Farré en relació amb la tercera reserva d'esmena. El que vostè ha dit no és ben bé així. Nosaltres no proposem suprimir, pel que fa al tema de l'habitatge segons en quines condicions ha d'estar, només canviem el redactat, però al final mantenim que sempre es compleixin en cada cas les condicions mínimes d'habitabilitat. Per tant, no és que deixem... per utilitzar un terme prou utilitat fins ara "barra lliure" i que cadascú faci el que vulgui.

Al final també s'ha referit a la Constitució, jo també ho tenia apuntat per parlar-ne, quan... vostè s'ha referit a altres països europeus. Jo no les conec les seves constitucions, però sí que conec la nostra. La interpretació que en fem nosaltres no és la que en fan vostès.

Quina és la bona? No ho sabem. L'única bona és la que en pot fer el Tribunal Constitucional.

És tot el que he de dir.

Els abusos és evident que s'han d'evitar. Nosaltres ja estem d'acord en evitar els abusos, però pensem que es pot fer sense posar la limitació de l'any de residència, i una de les propostes que fèiem i que vostè s'hi ha referit, que és la proposta d'evitar l'encadenament, els fills del cònjuge que no són fills

de la persona que està aquí a Andorra. Bé, la nostra proposta, si ho recorden bé, ja deia que el que s'ha reagrupat utilitzant aquell article no pot reagrupar familiars seus fins al cap d'un any. És a dir que la nostra proposta ja preveia aquest problema que vostè ha exposat. És a dir, que tampoc em serveix l'argument.

Finalment dir-li que malgrat el que votem, el reagrupament il·legal continuarà existint. Quan parlàvem de l'informe del Raonador del Ciutadà ens n'hem adonat. I el que hauríem de fer és d'evitar, entre tots, que aquest reagrupament il·legal continués existint.

La proposta que avui votaran, perquè nosaltres no la votarem, el que fa és incidir en el tema i fer que això vagi més lluny.

És tot el que volia dir. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

Alguna altra intervenció?

Sr. Joan Albert Farré pel Grup Parlamentari Liberal.

El Sr. Joan Albert Farré:

Nosaltres entenem que aquesta proposta el que fa és donar més eines al Govern per poder regular els fluxos migratoris amb més garanties i amb més eines per poder, doncs, decretar o concedir certs drets als residents.

En aquest sentit, no li he dit abans però li dic ara, que continuem entenent que el reagrupament és una figura que no és absoluta, i en aquest sentit la mateixa Carta Social Europea en el seu article 19 diu que els estats han de facilitar el reagrupament, però ho diu i ho dic textualment "en la mesura del possible". Per tant, entenem que els estats han de regular-lo d'una manera que sigui raonable, com entenc que s'ha fet en aquest Projecte de Llei.

I pel que fa referència al termini de l'any, torno a repetir que és un termini que no és Andorra el que el fixa en aquesta Llei, sinó que és un termini utilitzat per molts altres països.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré, per la seva intervenció.

Hi ha alguna altra intervenció per part dels grups?

Sr. Rodríguez Rossa teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Només dir que els convenis potser sí que diuen el que vostè diu, no he tingut, aquests dies, l'oportunitat de llegir-ho, i estan sobre la llei, també és veritat. Si estan signats per la Constitució està per sobre de tot. I per a nosaltres la Constitució és molt clara.

La interpretació que en fem no és la mateixa. Bé, algú haurà de decidir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció passaríem a les votacions, recordant que sí és sí a l'acceptació de la reserva d'esmena, i no, doncs, el rebuig de la mateixa.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Esteve López Montanya : Sí

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : No

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : No

M. I. Sr. David Pérez Peiró : Sí

M. I. Sr. Emili Prats Grau : No

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : Sí

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : Sí

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : No

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : No

M. I. Sr. Carles Verdager Pujantell : No

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : No

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : Sí

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : Sí

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : No

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : Sí

M. I. Sr. Robert Call Masià : No

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : Sí

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : Sí

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : No

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : No

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : Sí

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : No

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : No

M. I. Sra. Eva García Pastor : No

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : No

M. I. Sra. Mariona González Reolit : Sí

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : No

El Sr. síndic general:

Sr. secretari de torn, si sou tan amable de fer el recompte.

El Sr. Esteve López:

11 vots a favor, i 16 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena, i es mantindria el text tal com ha sortit de la Comissió.

Doncs, acabat el debat de les reserves d'esmena, entrariem, doncs, al debat sobre el conjunt del text que no ha estat motiu d'esmenes.

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Per CDA + Segle XXI, Sr. Enric Tarrado.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Amb aquest Projecte de llei qualificada de modificació de la llei qualificada d'immigració, es pretén donar solució a algunes de les disfuncions que patia la llei del 14 de maig del 2002. Cal dir, però, que aquesta llei continua sent una bona norma que estableix les garanties dels drets i de les llibertats dels estrangers residents legalment a Andorra i els mecanismes per a la seva integració.

A la vegada, la llei del 2002 delimita clarament el marc competencial entre el Consell General i el Govern en matèria d'immigració, i estableix els mecanismes necessaris per a mantenir una política preventiva i eficaç en matèria d'ordre públic.

De totes maneres, com s'ha dit anteriorment, s'ha fet necessari introduir algunes modificacions en la llei qualificada d'immigració per tal d'adaptar-les a les noves realitats internacionals que afecten de forma significativa el fet migratori.

El nostre país ha estat i és encara avui un innegable pol d'atracció per a molta gent procedent d'altres països. En aquest sentit, convé que continuem atents al fenomen de la immigració, per tal de poder continuar trobant l'equilibri entre les demandes del nostre mercat laboral, la necessitat d'integració i la garantia de l'ordre públic.

Una política d'immigració que s'acosti a l'esmentat equilibri és una bona política. És per això que compartim la necessitat d'introduir determinades

modificacions en la nostra Llei qualificada d'immigració.

En el decurs dels darrers anys, com s'explica en l'exposició de motius del Projecte de Llei, la normativa de la majoria dels estats europeus en matèria d'estrangeria s'ha tornat més restrictiva. En aquesta línia cal dir que el Projecte de Llei qualificada de la Llei d'immigració tal com ha quedat després de la feina en Comissió Legislativa, ha introduït en relació al reagrupament familiar més requisits en matèria de parentiu, capacitat econòmica i habitatge adequat.

Amb el Projecte de Llei que ara analitzem es dona també cobertura normativa a les condicions d'aptitud exigides per a obtenir una primera sol·licitud, tal com ja quedaven establertes en el Reglament d'immigració.

Així, en aquest apartat, el Projecte de Llei modifica la normativa de rang legal per poder confirmar els criteris aplicats fins ara, que tenen com a objectiu evitar efectes negatius sobre el sistema sanitari andorrà.

Des de CDA + Segle XXI considerem que les obligacions de l'Estat han de ser assumides quan la gent que arriba ja està establerta al nostre país, i no abans d'obtenir la preceptiva autorització per establir-se al nostre país.

Aquests són alguns dels elements més importants que queden recollits en el Projecte de Llei que ara s'examina, i contribueixen a adaptar la nostra Llei qualificada d'immigració al nou context internacional.

Val a dir, també, que s'ha fet un intens treball dins de la Comissió Legislativa. No podia ser d'una altra manera, ja que s'havien presentat nombroses esmenes.

Des de CDA + Segle XXI estem força satisfets de quin ha estat el resultat final de l'elaboració de la Llei de modificació que ara examinem.

Per això el nostre vot serà favorable al Projecte de llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies

Si ens fixem en l'informe de la Comissió Legislativa d'Interior sobre el Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració i el que ha fet el ponent fa una estona, podem constatar que han estat aprovades més de la meitat de les esmenes presentades pel nostre grup parlamentari. Això podria fer suposar que la nostra valoració al respecte hauria de ser globalment positiva, però no és així. Si descartem les esmenes aprovades destinades a corregir errors formals o la manca d'adequació del text presentat pel Govern a l'Acord del Consell General sobre criteris de concepte i de forma per a l'elaboració de les proposicions i dels projectes de llei, ben poques aportacions en queden. La més significativa potser és l'addició d'una nova secció al capítol quart del títol VI de la Llei qualificada d'immigració, relativa als criteris laborals a seguir en la concessió d'autoritzacions d'immigració que comportin una autorització de treball, esmena aprovada gràcies al vot favorable del conseller representant del Grup Mixt.

La modificació d'aspectes per a nosaltres importants, com és la determinació per part del Consell General dels paràmetres quantitius relatius a les autoritzacions de residència i treball, no han estat acceptades. En canvi, s'han introduït, en contra del nostre parer, modificacions inadequades, com la impossibilitat de canviar de sector econòmic durant el primer any per a la persona que ha obtingut una autorització de residència i treball. Totes aquestes consideracions només poden fer que la nostra valoració sobre el text que ara se sotmetrà a votació sigui negativa.

El desembre del 2001, en debatre l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata al text de la Llei d'immigració avui vigent, el nostre president, el Sr. Jaume Batumeu, deia que "Si es vol deixar actuar lliurement a les forces del mercat, augmentaran els desequilibris econòmics i les desigualtats socials i, al capdavall, la cohesió social d'Andorra en patirà molt.

Plantejar una Llei d'immigració sota aquest prisma és una equivocació.

Està en joc la nostra opció constitucional per una societat democràtica plural i integradora. No podem compartir l'aixoplugament en una comunitat política que, com la de l'antiga Atenes, es basi cada cop més en el privilegi i l'exclusió i que, d'aquesta forma, no faci res més que sembrar la llavor de la seva pròpia explosió.

No és ni tan sols una qüestió de generositat, d'altruisme, o de solidaritat amb els altres: és una qüestió d'intel·ligència política i de pensar en el nostre propi futur."

I jo afegeixo que la Llei que avui s'aprovarà només farà que accentuar aquesta situació.

Si quan al maig del 2002 es va votar el text avui vigent, la nostra postura va ser contrària a l'aprovació de la Llei, avui no veiem motius per fer-ho de forma diferent al text de modificació que se'n proposa, ans al contrari. Tal com ens recordava en aquell moment, l'avui ministre de Justícia i Interior i llavors conseller general, no podem anar en contra dels nostres propis actes, perquè a més la situació, si ha canviat, ho ha fet de forma negativa. Personalment, en la defensa que vaig fer de la nostra opció en el mateix debat, deia que nosaltres pensàvem, -i continuem pensant-, que una Llei d'immigració positiva s'hauria de centrar en uns punts bàsics: simplificació dels diferents tipus possibles d'autoritzacions d'estada, que podrien anar acompanyats o no d'un permís de treball; manteniment de les prerrogatives del Consell General per regular de forma global els fluxos migratoris; respecte igualitari dels drets de la persona estrangera, sigui quin sigui el tipus d'autorització que tingui; simplificació màxima de la regulació i establiment d'uns criteris genèrics vàlids per a tots els casos; regulació separada -encara que no independent- de l'activitat professional. I afegia que, encara que la Llei que finalment es va aprovar i que avui és vigent ja contempla molts d'aquests aspectes, ho fa de manera parcial, desordenada, mancada de rigor, tant formal com de contingut. La crítica que expressava quant a la bondat intrínseca de la mateixa continua vigent, i l'única solució que veiem viable per posar-hi remei és l'aprovació d'un nou text que contempli de forma ordenada i senzilla aquells principis que acabo de citar.

Acabo aquesta intervenció anunciant allò que és una evidència, la manca de suport per part dels membres del Grup Parlamentari Socialdemòcrata a l'aprovació del Projecte de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada d'immigració, del 14 de maig del 2002.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Joan Albert Farré.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

El maig del 2002 s'aprovava davant d'aquesta Cambra, la Llei qualificada d'immigració com a eina principal per executar una política immigratòria

garantista dels drets i llibertats dels estrangers residents legalment a Andorra.

La immigració és avui més que mai un tema de debat viu i constant, no només en la nostra societat sinó també en la resta de països del nostre continent, essent latent en el moment actual, un constant creixement dels fenòmens i fluxos migratoris, l'abast i la incidència dels quals, implica l'adaptació de les legislacions estatals a les noves realitats canviants i a les circumstàncies de fet que es van produint en el marc, com a conseqüència d'aquest fenomen i de la nova era de la globalització.

En els darrers anys la majoria de països europeus estan procedint, també, a modificar en termes molt més restrictius les seves legislacions d'immigració, quedant en certs aspectes la nostra legislació com una de les més obertes i permissives, -com he dit abans-, malgrat voler mantenir la nostra tradicional voluntat integradora i d'acolliment de totes les diferents comunitats nacionals que s'han incorporat sense dificultats al món laboral i empresarial andorrà, motiu pel qual en aquesta Llei s'introdueixen nous conceptes, per tal de disposar de més eines que permetin una major efectivitat en la política d'immigració i que vetllin alhora per una major cohesió social interna.

Aquest Projecte de Llei de modificació respon, doncs, a la necessitat de millorar certs aspectes que s'han posat de manifest en el decurs de l'aplicació de la vigent Llei en vistes a preservar i salvaguardar les màximes garanties dels drets i de les llibertats dels estrangers residents legalment a Andorra, així com per fomentar una bona integració d'aquest col·lectiu.

En resum podem dir que aquest nou text s'inscriu en la continuïtat de l'anterior Llei, tot i que estableix de manera més detallada i, per tant, més entenedora per a les persones titulars d'autoritzacions de residència, i els hi permet una major agilitat en el Servei d'Immigració al qual se li aporten moltes millores.

Entre les quals destacaríem:

una que revesteix per a nosaltres de rellevància que és la clàusula introduïda per tal de preservar la viabilitat econòmica del sistema sanitari públic;

la modificació del requisit de residir de forma efectiva i permanent a Andorra durant el període d'un any per les persones d'altres nacionalitats diferents a l'andorrana, l'espanyola, la francesa i la portuguesa;

la previsió d'un major control del flux migratori i del mercat laboral, incloent-hi en el paràgraf segon de l'article 29, que durant el primer any hi hagi una prohibició de canviar de sector econòmic pel qual s'ha demanat i obtingut l'autorització;

l'enduriment de l'import de les sancions per a les infraccions de la Llei d'immigració a tal efecte de dissuadir als agents que intervenen en la relació laboral;

el canvi del còmput dels terminis passant de dies naturals a dies hàbils, respectant en tot cas el caràcter abreujat del procediment per l'atorgament a l'administrat d'un major termini per tal que pugui defensar els seus interessos.

I en definitiva, aquesta Llei en el treball en Comissió que ha estat millorada gràcies a les esmenes aportades pels altres grups parlamentaris, entenem que mereix el ple suport d'aquest grup parlamentari. Per tant hi votarem favorablement

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré, per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula.

El Sr. Antoni Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, Sr. Rodríguez, gràcies per recordar-me les paraules que deu haver trobat en les actes del Consell. No recordo exactament el text, però em sembla que deien d'anar millor. Doncs, li torno a dir, hem d'anar millor. Potser aquest és un camí per anar millor o potser no. Jo crec que sí, però és la meua opinió com a ministre.

Miri'n, aquesta Llei té uns antecedents que n'hem parlat, ve del 2002, però aquesta Llei del 2002 ja venia abans d'una altra Llei que va anar al Constitucional. Per tant, tenia una visió de la immigració que provenia de l'any 99. I era una visió que avui en dia ha canviat moltíssim.

En aquell moment, per treballar en aquella Llei, -jo formava part de la Comissió Legislativa d'Interior-, i una vegada més, -sense que això vulgui dir res-, no vam estar d'acord, Sr. Rodríguez. Però ens vam fer un fart de treballar. I a l'igual que ha passat, suposo jo, amb l'elaboració del text en Comissió, vostès també han treballat, també han compartit, també han reflexionat, i també s'han adonat que hi ha coses que es poden corregir. M'imagino que no sols de forma, perquè avui hem arreglat una reserva d'esmena i s'ha votat a favor d'una reserva d'esmena que vostè havia fet.

Per tant, en aquella feina en Comissió, doncs, jo sincerament vaig pensar com a conseller general que fèiem una gran feina, que fèiem una bona feina. Tot

és millorable, però vaig pensar que fèiem una bona feina, perquè en aquell moment no hi havia cap llei d'immigració. Per això crec i vaig manifestar que havíem d'anar endavant.

Però és clar, és molt diferent formar part del legislatiu i després trobar-te a l'executiu. És molt diferent.

Per què? Doncs, perquè de l'aplicació, jo mateix, amb el poc temps que fa que tinc aquesta responsabilitat com a ministre de Justícia i Interior, ja he detectat defectes en la Llei, no volguts, i no volguts ni per vostès, ni per nosaltres, ni per CDA en el seu moment.

Miri, aquest text regula qüestions que se'ns escapen, i limita el reagrupament en cadena, estableix els mitjans econòmics suficients per tots els tipus de reagrupament (dels fills, cònjuges), parla del risc potencial per a la salut, no greu, és un risc potencial no material. I si bé la redacció d'aquell article que també estava esmenat, vostè sap i també els seus companys de Comissió, que jo vaig comparèixer voluntàriament, i vaig manifestar que no em semblava la redacció més acurada, però l'explicació que ha donat el representant del Grup Parlamentari Liberal, Sr. Farré, doncs, m'ha semblat correcta, perquè interpretava i em sembla que no existeix cap dubte.

L'establiment d'un vincle temporal entre persona i territori és importantíssim vista l'experiència. Importantíssim, i a més a més estès, perquè: a Espanya, on governa un govern del Partit Socialdemòcrata, del Partit Socialista, un any pel reagrupament; a França, un any pel reagrupament; a Suïssa, cinc anys pel reagrupament; a la Unió Europea, recomanació, entre un i cinc anys pel reagrupament. I hem passat de zero a un any. És a dir que estem a la banda baixa.

Amb què ens trobem nosaltres? Ens trobem amb què gent que obté la residència i treball, -i estem parlant ja del cas d'avui, de persones que tinguin residència i treball, però que no siguin de nacionalitat espanyola, ni francesa, ni portuguesa com ha quedat aclarit, per qüestions dels convenis trilateral, i bilateral amb Portugal-, doncs, que aquestes persones siguin comunitàries o no comunitàries i que vinguin a treballar a Andorra amb residència i treball.

Si nosaltres permetem el reagrupament des del primer moment, situem aquestes persones en un estat en el que arriben, vénen amb la seva família, i no coneixen Andorra. Costa d'acostumar-se a Andorra per moltes raons, poden ser totes criticables, o no, però no coneixen Andorra. Estableixen el seu nucli familiar aquí perquè l'Estat Andorra els hi permet. Adquireixen els drets que

se'ls hi permet, i moltes vegades, la persona que ha reagrupat o el reagrupant marxa d'Andorra, es disgrega el matrimoni o la parella, però les altres persones es queden, sense que s'hagi, encara, -al nostre entendre, potser estem equivocats-, donat un temps suficient com perquè la persona que ve a residir i treballar tingui l'oportunitat de saber si realment es vol quedar a Andorra.

Miri, el fet que marxi la gent després d'haver vingut, aquest potser també n'és un motiu. Potser també n'és un motiu. Donem temps a la gent a què entenguin, coneguïn, i sàpiguen si es volen quedar a treballar i viure a Andorra, i ser ciutadans d'Andorra.

Jo sincerament no veig gens de mala fe, al contrari.

La Llei també estableix una revisió de tota una sistemàtica de les sancions i l'ampliació dels terminis processals, de dies hàbils a dies naturals, que sembla una nimietat, però és una qüestió molt important quan s'està resolent recursos, perquè realment te n'adones que l'administrat es troba moltes vegades en situacions en què comptant els dies de manera més generosa per a ell, doncs, té moltes més possibilitats de defensar-se.

Per tant, aquest resum mínim del text, més la il·lustració que ens han fet tots vostès, Srs. consellers en les seves intervencions, a mi el que em fa pensar és que anem cap a millor. Sí que anem més cap a la restricció, i he entès perfectament, com la resta de l'hemicicle, que la vel·leïtat constitucional de poder... o l'oportunitat constitucional d'aquesta norma, doncs, s'ha començat a posar en dubte ja avui.

Miri, jo no sóc legislador. El Govern executa. I només podrà executar aquesta Llei quan sigui executiva, quan estigui publicada i estigui exempta de recursos.

Si algú ha de fer un recurs, doncs, endavant, més seguretat jurídica tindrem.

De totes formes, crec que no és el cas.

En fi, havent discutit les reserves d'esmena, jo personalment tinc la sensació que tenim un text que ens permet dur a terme polítiques d'immigració més apropiades de les que tenim avui, i per moltes raons.

Miri, l'ordre públic a Europa és convuls. I no ho sembla. Sembla que visquem en un oasi de pau. Els hi puc dir com a ministre de Justícia i Interior que això no és així. Vostès ho saben. Només cal llegir la premsa per veure com està la situació. És una situació creixent. Les corrents migratòries moltes vegades són massives de països tercers o de països de l'est, que entenen Andorra com un destí migratori atractiu, per moltes condicions, entre altre les que s'han evocat aquí.

Però veiem que existeix un enduriment terrible de les condicions d'immigració dels estats propers. Tots els països estan sent molt vigilants, però estem parlant de països amb milions de quilòmetres i milions d'habitants. Nosaltres en tenim 464 i som 80.000 persones.

Una política immigratòria oberta, excessivament oberta, no prudent, ens pot portar a problemes amb la qüestió de l'ordre públic que és cabdal per a Andorra, i també per a la cohesió social.

Per tant, entenc que cal ser molt vigilants.

Legitimitat per a això? Escolti la sobirania d'Andorra i d'aquest Parlament, amb el control del Tribunal Constitucional i el control que convingui, però la sobirania.

I sobretot amb la voluntat de fer coincidir l'interès públic amb l'interès de la persona que ve a residir i a treballar, i que sigui un temporer o sigui una persona que vulgui establir el seu nucli familiar aquí. S'ha de fer coincidir aquest interès públic amb aquest interès personal. Perquè només si acollim bé, de manera ordenada, de manera cohesionada, els immigrants que ens vénen a veure i a treballar, només així Andorra podrà tirar endavant.

I a més a més, hem de mantenir les prestacions, perquè no oblidem que una política extremadament oberta d'immigració, segurament no permetria mantenir les actuals prestacions a les persones que ja viuen i treballen aquí, i que són ciutadans d'Andorra.

Estem en un mercat laboral canviant. Recordo perfectament quan estàvem a la Comissió que tots desitjàvem tenir un gran mercat laboral. És a dir, un gran corrent migratori de persones comunitàries. Crec que vostès ho recordaran, i el Sr. Joan Albert Farré també hi era present.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre. si pogués anar acabant, el temps ens apressa.

El Sr. Antoni Riberaygua:

Molt bé.

Doncs, en aquell moment volíem persones comunitàries. Doncs, és molt difícil trobar persones comunitàries. I sectors com l'hosteleria o com el sector de la neu, tenen un mercat extracomunitari que els serveix i que és un mercat fidel, d'any rera any, amb les quotes temporals.

Per tant, jo entenc que el text que espero que aprovarem serà un bon text.

Només voldria acabar felicitant la Comissió per la feina feta, i recordar que les lleis no són eternes, la Llei ha d'estar al servei de les necessitats de la societat i no a l'inrevés. I per tant, com que anem a aprovar una norma que, -comparteixo parcialment el que ha dit el Sr. Rodríguez-, podria ser millor, perquè tot és millorable, m'agradaria, personalment, comparèixer periòdicament, en el termini que sigui establert, davant de la Comissió Legislativa d'Interior, per informar de l'aplicació d'aquesta Llei, si finalment s'aprova, i compartir aquesta qüestió de la immigració amb el legislatiu, perquè és una qüestió d'Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. ministre.

Entraríem, doncs, si hi ha algun torn d'intervencions per part dels grups?

Perdó, comencem de menor a major.

Sr. Enric Tarrado per CDA + Segle XXI.

El Sr. Enric Tarrado:

Gràcies Sr. síndic.

Jo no volia intervenir, però després de la intervenció que ha fet el Sr. Francesc Rodríguez i el fet de donar suport a aquest Projecte de Llei, m'obliguen una mica a intervenir.

Jo, el que volia que quedés clar és que en cap cas, crec que donant suport a aquest Projecte de Llei participaré a una implosió social, o m'ha semblat sentir alguna cosa així, que tindríem problemes socials. Jo entenc que Andorra fa molt temps que funciona i no perquè ara hi hagi una modificació en el Projecte de Llei d'immigració, jo hagi de participar en una implosió social o de les futures persones que puguin venir a treballar en el nostre país. Crec que com s'ha fet al llarg dels anys, aquestes persones sempre que han pogut establir-se al nostre país, doncs, han estat ben rebudes i tractades com la gent que és d'aquí.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies Sr. Tarrado.

Sr. Francesc Rodríguez pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Començaré, doncs, pel que acaba de dir el Sr. Tarrado, si se'm permet no he parlat d'implosió social. L'únic que he citat, parlant de l'antiga Grècia, he parlat que el que feien era sembrar la llavor de la seva pròpia explosió, no he parlat ni de social ni d'implosió.

Bé, un cop això dit, sí que m'agradaria dir dos paraules molt curtes per no respondre, però sí fer uns comentaris al Sr. ministre. Sí que ens ho va dir en Comissió quan va comparèixer que hi havia molts problemes amb la Llei, i vostè sap que si s'haguessin pogut resoldre ho hauríem fet voluntàriament, però malauradament el Reglament no ens ho permet.

També li hauria agrairt que tot el que ens ha dit sobre el vincle de persona i territori, doncs, que ho hagués fet al moment que hem discutit la reserva d'esmena, potser m'hauria convençut i l'hauria retirat. Però és clar, si ho diu ara, doncs, no es pot tenir en compte. De qualsevol manera, també li vull dir que em sembla que, d'una banda, el que ha dit referent als països veïns, li agraeixo. Però ja ho havia sentit de boca dels dos altres representants dels grups parlamentaris, per tant, amb tres vegades, em sembla que ho hauré arribat a entendre.

I d'altra banda, em sembla que el ministre no m'ha escoltat, perquè jo he posat com a exemple el que diu la nostra Constitució, i només m'he referit a això; he dit fins i tot en una segona intervenció que desconeixia les altres constitucions, i que potser sí que les seves els hi permet fer aquesta política.

Bé, no es tracta, amb la situació que estem ara de si es volen quedar, sinó de si es podran quedar, -aquesta gent.

Suposo i està passant, que molts no arribaran a l'any. No podran fer venir la família perquè abans de l'any hauran de marxar, malauradament. I això també ho hauríem de començar a tenir en compte, i a això m'he referit quan parlava globalment del text de la Llei.

Potser ara ens allargaríem massa i no és el moment de fer-ho, de parlar-ne, però algun dia sí que ho haurem de reflexionar. Sobretot el que no hem de fer és intentar justificar allò que no creiem o allò que sabem que no és real.

I d'altra banda, li voldria dir que volen ser molt vigilants, però d'altra banda no volen que sigui el Consell General el que controli els fluxos migratoris pel que fa a la globalitat o a les quantitats. Ja em fio del Govern, però "el movimiento se demuestra andando" diuen els castellans. Bé, doncs, tenien una ocasió magnífica per demostrar aquesta gran vigilància que volen tenir, que hi participessin tots

els elegits del poble. No ho han volgut una vegada més.

Pel que fa al manteniment de les prestacions, vostè sap molt bé que està fent demagògia aquí. Llavors, és clar, val més que no en parlem perquè podríem anar també molt lluny.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, alguna intervenció?

El Govern desitja intervenir?

Sr. ministre d'Interior teniu la paraula.

El Sr. Antoni Riberaygua:

Només agrair les paraules del Sr. conseller, i agrair-li que no faci demagògia, també.

Moltes gràcies Sr. conseller.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció per part dels grups?

Doncs, si no hi ha cap més intervenció, procediríem a la votació del Projecte de Llei, entenent doncs, que en aquesta votació inclouríem la modificació de l'esmena número 2, que ja ha estat acceptada anteriorment.

Sr. secretari general.

El Sr. secretari general:

M. I. Sra. Conxita Marsol Riart : Sí

M. I. Sr. Daniel Mateu Melción : Sí

M. I. Sr. David Pérez Peiró : No

M. I. Sr. Emili Prats Grau : Sí

M. I. Sra. Maria Pilar Riba Font : No

M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa : No

M. I. Sr. Jaume Serra Serra : Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives : Sí

M. I. Sr. Carles Verdaguer Pujantell : Sí

M. I. Sra. Olga Adellach Coma : Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer : No

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany : No

M. I. Sr. Alain Bernat Gallego : Sí

M. I. Sr. Carles Blasi Vidal : No

M. I. Sr. Robert Call Masià : Sí

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina : No

M. I. Sr. Ricard de Haro Jiménez : No

M. I. Sr. Josep Maria Farré Naudi : Sí

M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré : Sí

M. I. Sr. Jordi Font Mariné : No

M. I. Sra. Lurdes Font Puigcernal : Sí

M. I. Sr. Joan Gabriel i Estany : Sí

M. I. Sra. Eva García Pastor : Sí

M. I. Sra. Bernadeta Gaspà Bringueret : Sí

M. I. Sra. Mariona González Reolit : No

M. I. Sr. Jordi Jordana Rossell : Sí

M. I. Sr. Esteve López Montanya : No

El Sr. síndic general:

Procedirem al recompte, Sr. Esteve López, secretari de torn.

El Sr. Esteve López:

Són 16 vots a favor, i 11 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat, declararia aprovat el Projecte de Llei. Doncs, recordar que quedaria tal com ha sortit de la Comissió, incloent-hi la modificació de l'esmena número 2, que ha estat aprovada per aquesta mateixa assemblea.

Continuaríem amb el punt número 13 i últim de l'ordre del dia.

13. Examen i aprovació, si escau, de la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat en el Butlletí 52/2007, del 8 de novembre.

Exposa l'informe, el Sr. Joan Albert Farré Santuré nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Joan Albert Farré:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 10 de setembre, la Comissió Legislativa d'Interior, em va nomenar ponent de la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa d'Interior en el decurs de les reunions celebrades el dia 26 de setembre i els dies

10 i 29 d'octubre del present any, ha analitzat la Proposició de Llei i les esmenes presentades a aquesta.

A la Proposició de Llei s'hi han presentat un total de 56 esmenes, de les quals 17 han estat presentades per part del Grup Parlamentari Liberal i 39 han estat presentades per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

De les esmenes presentades: 28 esmenes s'han aprovat per unanimitat; 13 esmenes s'han transaccionat i aprovat per unanimitat, i 15 esmenes han estat retirades.

Així mateix, la Comissió Legislativa d'Interior ha acordat per unanimitat procedir a la modificació d'uns errors que s'han constatat en el redactat de l'Informe de la Comissió:

en l'apartat 3 de l'article 47 hi figura la menció "el decret de convocatòria, que ha de ser signat i publicat en el termini màxim de cinc dies des de l'exhauriment de la legislatura", text que en coherència amb l'esmena 46 que fou transaccionada i aprovada per unanimitat, s'hauria de modificar quedant "el decret de convocatòria, que ha de ser signat i publicat en el termini màxim de cinc dies hàbils des de l'exhauriment de la legislatura";

per coherència amb l'esmena 49 que fou aprovada per unanimitat s'ha de modificar l'exemple que apareix a l'apartat 4 de l'article 58, de manera que tots els nombres que figuren amb decimals s'han d'arrodonir al nombre enter superior.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Farré, per la seva intervenció.

Per part dels grups parlamentaris?

Sra. Lurdes Font per CDA + Segle XXI.

La Sra. Lurdes Font:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de Llei qualificada que ara examinem introdueix determinades modificacions en el nostre règim electoral per tal d'adequar-lo a la nova realitat social i política d'Andorra.

Com ja vam dir en el debat de presa en consideració, aquesta iniciativa legislativa exercida pels comuns recull els resultats de l'experiència acumulada per la corporació comunal a través de l'organització dels

diferents processos electorals que han tingut lloc després de l'aprovació de la Constitució. Això fa que les reformes que es proposen vinguin avalades per l'experiència en matèria electoral que han tingut els propis comuns, que, cal recordar-ho, són les institucions que sempre han viscut de forma més propera les diferents eleccions.

Així doncs, s'ha cregut convenient proposar determinades reformes en l'àmbit electoral. Cal remarcar que amb la Proposició que ara es debat es pretén, d'entrada, simplificar la gestió del cens electoral definint amb precisió la diferenciació entre les llistes definitives i les provisionals, aclarint-se també com es farà el còmput del temps en els diferents terminis que queden establerts dins la Llei. També es vol, en relació amb la preparació i presentació de les candidatures, posar al dia la Llei en determinats aspectes relatius a qüestions d'incompatibilitats i definir amb claredat el paper dels presentadors de les candidatures.

D'altra banda, també es redueix el termini per dipositar el vot a la Batllia fent-lo coincidir amb l'inici de la campanya electoral. Aquesta modificació és per a nosaltres especialment rellevant ja que no només ha de permetre, com es diu en l'exposició de motius, simplificar i agilitar el funcionament electoral, sinó que també ha de donar més rigor democràtic a l'exercici del vot en seu judicial. Podem també esmentar que amb la Proposició de Llei es pretén flexibilitzar els criteris per a designar els interventors alhora que s'atorga als comuns la possibilitat de designar els col·legis electorals que reguin necessaris.

Per tot plegat, des de CDA + Segle XXI fem una valoració molt positiva de la Proposició de Llei que ara s'examina. A més, cal remarcar que a partir dels treballs efectuats dins la Comissió Legislativa el text ha resultat, des del nostre punt de vista, millorat. Així doncs, el nostre vot ha de ser necessàriament favorable a l'aprovació de la Proposició de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Font.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Francesc Rodríguez Rossa teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Deia en el moment de valorar en aquesta sala la presa en consideració de la Proposició de Llei que ara estem tractant, que l'anàlisi del conjunt d'elements

que es pretenien corregir o adaptar havia de merèixer la nostra aprovació, perquè hi quedaven incloses la majoria de les modificacions que el nostre grup parlamentari considerava necessàries per adaptar la Llei a la nova realitat del país i dels processos electorals, i per això hi vam votar favorablement.

Tanmateix, aquesta anàlisi ens va portar a constatar que calia modificar un nombre important de les disposicions de la Proposició de Llei, del que en va resultar la presentació d'un nombre, també considerable, d'esmenes, cap de les quals ha estat rebutjada en la tramitació en Comissió Legislativa, tal com ha assenyalat el ponent fa un moment, el que avala l'oportunitat de la seva presentació.

Potser hauria estat desitjable que les modificacions de la Llei, que avui segurament aprovarem definitivament, haguessin estat vigents en la celebració dels comicis comunals actualment en curs, però, amb la seguretat que tots els grups hi estarem d'acord, penso que era convenient, per la transcendència de la Llei, però també perquè és la manera habitual de treballar del Consell General, analitzar amb el deteniment necessari, les diferents propostes d'esmena presentades pels grups parlamentaris i assolir així el millor redactat possible, cosa en la que la Comissió hi ha esmerçat tots els esforços.

Pel que fa a les modificacions de la Llei, aquestes afecten bàsicament, tal com s'enumera a l'exposició de motius, aspectes com la publicació i el contingut de les llistes electorals, la preparació i la presentació de les candidatures, el règim d'incompatibilitats, el vot judicial, la convocatòria i la data de celebració de les eleccions o l'organització de la jornada electoral i el procés de votació. Mitjançant les esmenes finalment aprovades, -totes per unanimitat dels membres de la Comissió-, essencialment s'han corregit errors formals, s'han aclarit conceptes i s'ha completat el redactat d'articles que la Proposició de llei no modificava, o d'apartats que quedaven poc precisos, el que ha d'aportar en tots els casos una major seguretat jurídica i una millor comprensió de les disposicions regulades pel text, limitant possibles interpretacions contradictòries del mateix.

Amb la seguretat que el nou text de la Llei servirà per millorar significativament les condicions i el desenvolupament de les convocatòries electorals o de referèndum, així com l'exercici del dret de sufragi per part dels electors, em plau confirmar que el nostre grup parlamentari votarà favorablement el text.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez per la seva intervenció.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Jordana Rossell teniu la paraula.

El Sr. Jordi Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta Cambra va decidir el passat dia 17 de maig prendre en consideració la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del règim electoral i del referèndum que va ser presentada pels comuns. En aquell moment i també s'ha dit ara per part dels restants grups que han intervingut, vam coincidir en afirmar que després de catorze anys de vigència de la Llei, que va ser aprovada al 1993, era necessària una adaptació essencialment tècnica de la mateixa a la situació actual, tant per l'augment del cens electoral com perquè la mateixa experiència dels comuns durant aquests anys ha fet veure que calien diverses modificacions per facilitar i fer més àgils els processos electorals.

En el moment de votar la presa en consideració, el meu grup ja va manifestar que trobava encertada la mateixa perquè refonia en un sol text, tant la Llei inicial com les modificacions introduïdes posteriorment als anys 1999 i 2000, concretava la composició i funcions de la Junta Electoral i millorava altres qüestions de la Llei com la publicació de les llistes electorals o la preparació i la presentació de les candidatures. El text que finalment es porta a aprovació també manté, com ho feia la Proposició, que el termini durant el qual es podrà exercir el vot a la Batllia haurà de coincidir amb el de la campanya electoral, evitant així que es pugui exercir el vot judicial abans d'iniciar-se la campanya i, inclús, abans que es coneguin els programes electorals de les formacions que concorren a les eleccions.

Juntament amb les anteriors consideracions, el treball en Comissió durant aquests mesos mitjançant les esmenes que s'han presentat, ha permès un treball molt positiu d'anàlisi del text i de millora d'altres aspectes que, al marge dels ja comentats, creiem que contribuiran a millorar el desenvolupament i la claredat del procediment electoral.

A més d'altres qüestions formals, la diferenciació entre les llistes electorals provisionals i definitives, els canvis i l'actualització d'electors a les llistes, les causes d'inelegibilitat i d'incompatibilitat dels càrrecs de conseller, de cònsol o de conseller de comú o el desenvolupament de la jornada electoral, tant per

clarificar la forma d'identificació de l'elector i l'emissió del vot davant de la mesa electoral com l'organització en diferents col·legis electorals en funció de les necessitats de cada parròquia, són aspectes que la Comissió ha examinat i ha concretat per millorar els processos electorals.

Pels anteriors motius votaren positivament a l'aprovació d'aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Jordana per la seva intervenció.

El Govern desitja intervenir?

Hi hauria alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris?

Doncs, entenent les mateixes, proposaria l'aprovació per assentiment de la Proposició de llei?

Doncs, queda aprovada.

Havent exhaurit l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

Moltes gràcies a tothom.

(Són les 20.00 h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877